№ 181 (533)

Чацвер, 8 кастрычніка 1998 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень

Кошт: у кіёсках і крамах — 4000 руб., у індывідуальных гандляроў — свабодны.

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб Колас

Грозилась синица море подожечь, а президент — отвести народ от пропасти...

Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь №472

Пытанні Навукова-даследчага эканамічнага інстытута Міністэрства эканомікі

У мэтах павышэння эфектыўнасці эканамічных даследаванняў, умацавання навуковага патэнцыялу рэспублікі пастанаўляю:

1. Прадаставіць Навукова-даследчаму эканамічнаму інстытуту Міністэрства эканомікі статус вядучай навукова-даследчай арганізацыі ў распрацоўцы дзяржаўных прагнозаў і праграм сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны, прадугледжаных Законам Рэспублікі Беларусь "Аб дзяржаўным прагназіраванні і праграмах сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь", у правядзенні макраэканамічнага аналізу і падрыхтоўцы прапаноў па вырашэнню задач сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь.

2. Устанавіць, што Навукова-даследчы эканамічны інстытут Міністэрства эканомікі ажыццяўляе:

функцыі галаўной арганізацыі па распрацоўцы дзяржаўных прагнозаў і праграм сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на доўга-, сярэдне- і кароткатэрміновую перспектывы (нацыянальнай стратэгіі ўстойлівага сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 15 гадоў, асноўных напрамкаў сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 10 гадоў, праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь на 5 гадоў, гадавога прагнозу сацыяльна-эканамічнага развіцця Рэспублікі Беларусь);

метадычнае кіраўніцтва распрацоўкай прагнозаў сацыяльна-эканамічнага развіцця па народнагаспадарчых комплексах, галінах эканомікі і адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінках;

распрацоўку рэспубліканскіх праграм фарміравання і развіцця рыначных адносін у рэспубліцы;

распрацоўку інфармацыйна-аналітычнай сістэмы Міністэрства эканомікі;

даследаванне праблем сусветнай эканомікі.

3. Павысіць службовыя аклады навуковых работнікаў Навукова-даследчага эканамічнага інстытута Міністэрства эканомікі ў сярэднім у 1,7 раза і памеры стыпендый аспірантаў і дактарантаў інстытута - на 20 працэнтаў.

4. Гэты Указ увесці ў дзеянне з дня яго падпісання, за выключэннем пункта 3, які ўступае ў сілу з 1 студзеня 1999 г.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А.Лукашэнка.

1 кастрычніка 1998 г.
г.Мінск.

"Сябрам" — Гран-пры Амерыкі

У творчае аб'яднанне "Сябры", якое ўзначальвае народны артыст Беларусі Анатоль Ярмоленка, прыйшло нечаканае паведамленне з-за акіяна. Прэзідэнт савета дырэктараў амерыканскага Дзяржаўнага інстытута маркетынгу Францыска Хаўер Аседа паведаміў калектыву аб'яднання аб прысуджэнні яму Гран-пры Амерыкі за 1998 год у галіне якасці і паслуг і аб тым, што пераможца выбраны на аснове сусветных маркетынгавых даследаванняў і вынікаў апытанняў грамадскай думкі, праведзеных сярод спажыўцоў тавараў і паслуг.

У пасланні растлумачваецца, што Гран-пры быў заснаваны ў 1990 годзе і прысуджаецца раз у год з мэтай стымуляцыі развіцця бізнесу і заахвочвання прафесіяналаў, якім удалося пераадолець сусветную канкурэнцыю, эканамічныя, фінансавыя бар'еры і дабіцца вялікага поспеху ў падтрыманні іміджу прафесіяналізму, якасці прадукцыі і паслуг.

Каменціруючы гэты факт карэспандэнту БелТА, народны артыст Беларусі Анатоль Ярмоленка адзначыў, што "Сябры" двойчы былі ў Амерыцы і абодва разы іх выступленні праходзілі вельмі паспяхова. Спевакоў і музыкантаў шмат здымалі для тэлебачання, пра іх пісалі мясцовыя газеты і часопісы. Па сутнасці, праз калектыў амерыканцы знаёміліся з суверэннай дзяржавай Беларусь. А на прасторах былога Саюза творчае аб'яднанне і зусім не мае патрэбы ў рэкламе. Калектыў прымае ўдзел у самых прэстыжных канцэртах і фестывалях. Бліжэйшы цікавы праект — спаборніцтвы на вядомым "Музычным рынгу" з камандай Украіны.

Лідзія ПЕРАСЫПКІНА, БелТА.

Механізм функцыянавання адзінай еўравалюты будзе разгледжаны на мінскім форуме

Міжнародная канферэнцыя пад назвай "Еўрапейскі валютны саюз - крок насустрач XXI стагоддзю" адбудзецца ў канцы кастрычніка ў Мінску. Ініцыятарамі форуму з'яўляюцца Белзнешэканомбанк і Цэнтр еўрапейскай дакументацыі і інфармацыі Беларускага дзяржаўнага універсітэта.

Як стала вядома карэспандэнту БелТА, у канферэнцыі прымуць удзел прадстаўнікі Міністэрства знешніх эканамічных сувязей нашай краіны, Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, Камісіі ЕС, Інстытута Еўропы Расійскай акадэміі навук, спецыялісты шэрага вядучых еўрапейскіх банкаў, буйнейшых камерцыйных банкаў краін СНД, Балтыі, Польшчы, вышэйшых навучальных устаноў Беларусі і Расіі.

На форуме будуць разгледжаны пытанні, звязаныя з маючым адбыцца ўвядзеннем адзінай валюты Еўрапейскага Саюза і ўплыў гэтай падзеі на эканоміку Беларусі і іншых краін, а таксама абмеркаваны практычныя шляхі вырашэння праблем, якія могуць узнікнуць у гэтым працэсе.

Тэрэза ХАЮЦІНА.

134 центнера картофеля с гектара — это, конечно же, не урожай

Уборка картофеля в республике близится к завершению. Средняя урожайность любимых всеми белорусами клубней составляла по состоянию на последние дни 134,5 центнера с гектара. Наибольшей урожайности достигли коллективные хозяйства Гродненского района, где она превышает 250 центнеров с гектара. А в лидерах по этому показателю является колхоз "Новый свет" Копыльского района, где с каждого гектара собрано по 380 центнеров. Кстати, в этом хозяйстве, как впрочем и в агрокомбинате "Снов" Несвижского района, а также в ряде сельхозпредприятий Гродненской области посевные площади убраны полностью.

Игорь ХОМИЧ, БелТА.

Міжнародная навукова-практычная канферэнцыя па ўдасканаленні супрацоўніцтва дзяржаў СНД у барацьбе са злачыннасцю пройдзе ў снежні ў Мінску

Міжнародная навукова-практычная канферэнцыя па ўдасканаленні супрацоўніцтва дзяржаў — удзельніц СНД у барацьбе са злачыннасцю пройдзе ў Мінску ў першай дэкадзе снежня. Такое рашэнне прынята ў Выканаўчым сакратарыяце СНД на пасяджэнні аргкамітэта канферэнцыі.

Удзельнікі пасяджэння вызначылі прыкладную тэматыку пытанняў, якія будуць унесены на абмеркаванне прадстаўнікоў праваахоўных, мытных, падатковых, пагранічных органаў і спецслужбаў краін Садружнасці. Канферэнцыя праводзіцца ў адпаведнасці з Міждзяржаўнай праграмай сумесных мер барацьбы з арганізаванай злачыннасцю і іншымі відамі небяспечных злачынстваў на тэрыторыі Садружнасці да 2000 года, а таксама з рашэннямі саветаў вышэйзгаданых органаў.

Як паведаміў журналістам дырэктар Бюро па каардынацыі барацьбы з арганізаванай злачыннасцю і іншымі небяспечнымі відамі злачынстваў СНД палкоўнік Сяргей Сакалоў, мэтай маючай адбыцца канферэнцыі з'яўляецца вызначэнне механізма найбольш эфектыўнага ўзаемадзеяння паміж органамі дзяржаў, якія кіруюць пытаннямі барацьбы са злачыннасцю. Да ўдзелу ў канферэнцыі, па яго словах, плануецца прыцягнуць навуковы патэнцыял праваахоўных органаў дзяржаў СНД.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Стоп-кадр

Дзе ж гэтыя пакупнікі?

Дожились ...

Наступили настоящие критические дни. "Always" только машут крылышками

Времена, когда мы легко справлялись с любыми пятнами на платьях, перхотью и кариесом, миновали. Та самая продукция, о превосходном(?) качестве которой благодаря бесконечным рекламным роликам знают даже малолетние дети, ввиду своей новой "поднебесной" цены стала белорусам просто недоступна.

Бедные женщины, теперь нам придется замачивать и до умопомрачения застирывать белье, потому как в отличие от Нины Кузоватовой и других российских домохозяек "Tide" мы выбрать не сможем. Стиральные порошки пресловутой компании "Procter&Gamble" стоят очень дорого. За 600-граммовую упаковку "Ariel" приходится выкладывать 100—110 тысяч белорусских рублей, за такое же количество "Tide" — 90—100 тысяч. Цены на порошок, предназначенный для стирки в машине, и вовсе подскочили до 170—200 тысяч "зайчиков".

По всей видимости, придется уехать с белорусского рынка тете Асе, а нам, чтобы заставить наше белье заблестеть, кипятить его снова и снова. Отбеливатель "Ace" стоит теперь 100—115 тысяч белорусских рублей. Ополаскиватель "Lenor", благодаря которому еще недавно наши вещи были такие мягкие и не липли к ногам, — 140—270 тысяч.

Да что там белье! Что будет с нашими волосами? Как не потерять им силу и блеск, когда цены на продукцию "Pantene Pro-V" (шампуни, лаки и пенки для волос) подскочили от 250 до 420 тысяч. Практически невозможно стало бороться с перхотью — баночка "Head&Shoulders" стоит 250—300 тысяч. Ну а о французских шампунях "Elseve" просто придется забыть: и вправду, "разве мы их достойны"?

Сказку для детей, которая "нежная, мягкая и не щиплет глазки", мамы своим детям не покупают. Цены на шампунь "Jonson's baby" зашкалили аж до 270—300 тысяч.

Воистину, критические наступили дни. Помахали крылышками нашим женщинам "Always", из-за недоступности "Pampers baby dry plus" стало меньше "сухой кожи" и "веселых малышей"; не покупая "Comet", не справиться нам теперь в два счета с бытовой грязью и микробами, а без "Blend-A-Med" утратили белизну наши зубы, да и вообще в полости рта нарушился кислотно-щелочной баланс.

А что же отечественные производители? Что они предлагают нам? Поход по нескольким столичным магазинам оптимизма мне не прибавил. Выбор шампуней белорусских фирм очень скуден. Только известная "BiElita" предлагает покупателям несколько видов шампуней по действительно низким ценам — 42.200—56.800 белорусских рублей. Представлена в магазинах еще одна, лично мне не совсем известная минская марка шампуней "Elegance" по цене 195 тысяч за литр. За 70 тысяч 300 рублей можно купить пену для ванн фирмы "Витэкс".

Совсем не заботятся белорусские производители о белизне и здоровье наших зубов. Для детей в столичных магазинах можно купить только пасту "Витоша" за 36 тысяч 500 рублей. Взрослым поменять "Aguafresh" или "Blend-A-Med" можно на российскую "Тропиканку". Эта паста тоже относительно дешевая — 38 тысяч 200 "зайчиков" за тюбик.

С отечественными стиральными порошками дела обстоят и вовсе плохо. Они просто исчезли с прилавков магазинов, уступив место известным западным типа "Omo" и "Dosia" и, естественно, по высокой цене.

Напряженка, как принято говорить, с товарами народного потребления отечественного производства в ближайшее время вряд ли пройдет. Как и не станут ниже цены на продукцию западного производства. Во всяком случае, никто из высокопоставленных чиновников Министерства торговли обрисовать ситуацию на ближайшее будущее не берется. А это уже, согласитесь, плохой знак...

Мария ЭЙСМОНТ.

Хочу спросить

В какую страну Виктор Чикин сплавил сливочное масло и сколько заработала на этом КПБ?

В начале года "Народная воля" (№№ 22, 29, 32, 35, 67) сообщала, что руководитель президентских коммунистов лично переправлял сливочное масло в Корею.

В связи с тем, что сделка получила огласку, факт сей был преподнесен обществу как оказание гуманитарной помощи северокорейцам, умирающим от голода. Однако организатор сделки, являющийся по совместительству заместителем председателя Мингорисполкома, отказался предоставить информацию, на каком заводе и по какой цене закуплено масло, а также общую стоимость авиадоставки груза через десяток часовых поясов.

В Минсельхозпроме заявили тогда, что сливочным маслом заполнены все продовольственные базы и складские помещения маслозаводов. Но сведения по данной "гуманитарной помощи" тоже засекретили. Не отреагировали на официальный запрос средства массовой информации контрольные органы и Администрация главы государства.

Судя по всему, деятельность КПБ по разгрузке складов от сливочного масла успешно продолжалась. Потому как спустя полгода, уже осенью, продукта этого в столичных магазинах нет. Возможно, правда, что не соответствовала действительности информация министерства об избытках масла или заявление главы государства об увеличении белорусскими заводами выпуска продукции. Но версия о массовом вывозе масла лидером КПБ Виктором Чикиным тоже не исключена.

Может быть, хоть теперь контрольные органы обратят внимание на эту сторону партийной деятельности столичного зампредисполкома, а "Народная воля" получит из Администрации президента ответ по масляной проблеме.

Валерий ЩУКИН.

Пресс-конференции

Министр социальной защиты населения Ольга Даргель очень старается, однако половина пенсионеров живет за чертой бедности

Суть сообщения, которое сделала на днях журналистам Ольга Брониславовна Даргель на пресс-конференции, в целом и в частностях вполне укладывается в известное изречение о том, что благими намерениями выложена дорога в ад. Сама министр, 5,5 тысячи управленцев ее ведомства и в целом 27 тысяч сотрудников белорусской государственной, так сказать, "армии спасения" действительно стараются сделать как лучше для стариков, инвалидов, многосемейных и так далее. К примеру, только в текущем году пенсии повышались четыре раза.

Однако экономика республики жестко ограничивает пределы милосердия гуманного министерства. Так, к октябрю 1998 года средняя пенсия составила 2 миллиона 100 тысяч рублей, минимальная — 1 миллион 50 тысяч, максимальная — 2 миллиона 500 тысяч. Два миллиона престарелых и 500 тысяч немощных жителей Беларуси получали пособие действительно регулярно, день в день, час в час, чем по праву гордилась и гордится верховная власть. Прожиточный минимум на эту пору насчитывал 1 миллион 853 тысячи "зайчиков" (да и сам показатель выглядит насмешкой над жизнью, как она есть).

Сопоставьте официальный уровень бедности и размер средней пенсии, и вы увидите, что министр Ольга Даргель сказала горькую правду — 51 процент пенсионеров даже по статистике оказываются за чертой... В приличной, правда, компании учителей и врачей, чей заработок (!) тянет примерно на 1 миллион 800 тысяч.

Вообще знаменитая регулярно выплачиваемая белорусская пенсия при ближайшем рассмотрении во многих ракурсах навевает горечь и грусть. Если сейчас на 100 пенсионеров в Беларуси приходится 160 работающих, то к 2016 году население республики по демографическому прогнозу сократится на 7,8 процента, тогда как количество пожилых еще больше увеличится. Очень тяжко решается проблема перехода к выплате дифференцированных, в отличие от уравниловки, пособий по старости. Что же касается кардинального реформирования системы, то есть перехода на пенсии социальные (государственные), трудовые, страховые и дополнительные, как принято в мире, то этот процесс растянется минимум лет на 15—20.

Ну а на сей день, на текущий октябрь, предприятия просто не выплатили в фонд социальной защиты населения страховых взносов на сумму примерно в 2 триллиона рублей при том, что министерство Ольги Даргель обязано отдать опекаемым гражданам 5 триллионов 3 миллиарда "зайчиков". Не лишним будет напоминание и о том, что собственная зарплата всех тех, кто призван защищать население, одна из наиболее маленьких в народном хозяйстве. Оклады же социальных работников, обученных ухаживать за беспомощными людьми на дому, столь мизерны, что сиделки бросают милосердное дело, чтобы выжить самим.

Людмила МАСЛЮКОВА.

Работнікі Мінскага аўтамабільнага завода маюць намер выйсці на вуліцу

Свабодны прафсаюз металістаў Мінскага аўтамабільнага завода падаў заяўку на правядзенне 14 кастрычніка мітынгу перад адміністрацыйным будынкам заводаўпраўлення МАЗа ў знак пратэсту супраць падзення жыццёвага ўзроўню.

Гэта не першая і, відаць, не апошняя спроба звярнуць увагу дзяржаўных органаў на паўжабрацкае існаванне грамадзян. Яшчэ ў верасні Свабодны прафсаюз металістаў звярнуўся да генеральных дырэктараў трох прадпрыемстваў — мінскіх аўтамабільнага, трактарнага і маторнага заводаў, а таксама да прэм'ер-міністра і міністра прамысловасці з прапановай "у мэтах недапушчэння значнага падзення жыццёвага ўзроўню і папярэджання наступстваў інфляцыі павысіць заработную плату не з кастрычніка, а з 1 верасня 1998 года не менш, чым на 40%, а таксама прыняць неабходныя меры ў выпадку, калі рост цэн у кастрычніку перавысіць 40%". Такая прапанова выклікана пастаянным ростам інфляцыі і, адпаведна, значным зніжэннем пакупніцкай здольнасці насельніцтва.

Пакуль зварот пакінуты без адказу. Маўчаць і "афіцыйныя" прафсаюзы прадпрыемстваў, да якіх звярнуліся з просьбай падтрымаць прапанову аб павышэнні заробку з верасня. "Маўчанне калег" тым больш выглядае дзіўна на фоне падрыхтоўкі да ўсебеларускай акцыі пратэсту супраць зніжэння жыццёвага ўзроўню. Работнікі ж вышэйзгаданых прадпрыемстваў з 23 верасня праводзяць сходы і збіраюць подпісы ў падтрымку патрабаванняў Свабоднага прафсаюза.

Ніна ШЫДЛОЎСКАЯ.

Лед недоверия к школьной реформе постепенно тает

Школьную реформу в нашей стране поддерживают 80 процентов учителей и 90 процентов директоров школ. Эти данные, полученные социологами Белгосуниверситета, привел заместитель министра образования Геннадий Дылян на пресс-конференции.

Процесс подготовки школьной реорганизации велся в тесном контакте с учителями, поэтому лед их недоверия к реформе постепенно тает. Это обусловлено прежде всего огромной предварительной работой.

Реорганизация системы школьного образования, напомнил Геннадий Дылян, имеет 4 цели. Первая — сделать образовательный уровень населения страны более высоким, вторая — улучшить качество общего образования, в том числе и через обновление его содержания, внедрение современных технологий. Кроме этого, должны быть удовлетворены образовательные запросы ребенка с учетом его индивидуальных особенностей. Все это так или иначе сводится к поднятию престижа системы образования, которое невозможно без повышения статуса учителей и своевременного материально-технического обеспечения.

Оксана ПИВОВАР, БелТА.

Надвор'е

8 і 9 кастрычніка на тэрыторыі рэспублікі захаваецца воблачнае з праясненнямі надвор'е. 8-га пераважна без ападкаў. 9-га ўначы — у заходніх, а ўдзень — і ў цэнтральных раёнах ападкі, пераважна дождж. Вецер паўднёва-ўсходні і паўднёвы, 9—14 м/с, 9-га ўдзень месцамі парывы 15—18 м/с. Тэмпература паветра 8-га ўначы 0...-5, на захадзе +1...+3, удзень +6...+11; 9-га ўначы +3...+8, удзень +8...+13.

Водка — тоже по норме

Городские власти Гродно ограничили отпуск некоторых товаров повышенного спроса. Отныне в магазинах областного центра можно приобрести в одни руки не более двух бутылок водки белой, 5 пачек табачных изделий отечественного производства, двух кусков хозяйственного и столько же — мыла туалетного.

Аналогичные ограничения приняты также в Лиде и Слониме.

Как разъяснили корреспонденту БелТА, нормированный отпуск товаров является временным и введен в связи с увеличением покупательского спроса.

Напомним, что ранее распоряжением облисполкома в регионе установлены ограничения на отпуск в одни руки большой группы других товаров первой необходимости. В этом списке — свинина, говядина и птица, колбасы вареные и копченые, сало, мясные полуфабрикаты и консервы, сыры всех видов, сметана, творог, масло, молочные консервы, детские сухие молочные смеси. Ограничения введены также на сахар, соль, крупы, макаронные и булочные изделия, муку, спички и хлеб.

Константин БОЛОТЕВИЧ.

Леснику мерзнуть стыдно

Нагрянувшее похолодание не застало врасплох администрацию Кореневской экспериментальной базы Института леса НАН Беларуси. Тепло в кабинеты и даже в автомастерские было подано сразу же, как только в нем стали нуждаться. Четвертый год здесь действует автономная котельная, топливом для которой служат отходы леса.

"Когда я возглавил предприятие, — рассказал корреспонденту БелТА директор базы Василий Чурило, — все его объекты были подключены к централизованному отоплению, и нам приходилось платить огромные суммы за газ. В то же время в лесу скапливалось немало отходной древесины, которую вполне можно было использовать на топливо. Что мы и сделали".

Созданная умельцами базы котельная настолько же эффективна, насколько проста. Для нее потребовалось три побывавших в эксплуатации котла и две кубовые емкости. Мощностей же хватило не только для отопления бытовых и производственных помещений, но и для нового грибного цеха, в котором круглый год выращивают лесные деликатесы.

Виктор КОТОВ, БелТА.

Требуем!

Свободное слово — в прямой эфир

В начале октября Белорусская ассоциация молодых политиков провела в Минске два пикета в поддержку требования о предоставлении ежедневного тридцатиминутного эфира на государственном радио и телевидении представителям Верховного Совета, политических партий, профсоюзов, общественных организаций, имеющих альтернативные взгляды, позиции, программы.

Пикетчики вышли с плакатами "Налогоплательщик имеет право на теле- и радиосвободу слова и мнений", "Если Лукашенко — Хусейн или Ким Ир Сен, то Беларусь — не Ирак и не Северная Корея", "24 гадзіны на тэлеэкране адзін твар, адны вусы. Надакучыла! Абрыдла!", "Далоў прыхватызацыю тэлебачання і радыё" и другими.

Во время пикетов проходил сбор подписей в поддержку инициативы Белорусской ассоциации молодых политиков. Более тысячи жителей столицы, поставив свои подписи, положили начало акции "Глас народа — глас Божий", основным содержанием которой является требование свободного доступа к электронным масс-медиа.

Инициатива "Свободное слово в прямой эфир" завершится только после реализации конституционного права всех граждан Беларуси на свободу слова и мнений. Сбор подписей, равно как и проведение различных акций протеста, будет продолжен. К реализации инициативы будут подключены региональные структуры Белорусской ассоциации молодых политиков.

Анна ЗАЙЦЕВА.

У рамках еўрарэгіёна "Буг"

Адбыўся аднадзённы рабочы візіт дэлегацыі Брэсцкай вобласці на чале са старшынёй аблвыканкама Уладзімірам Заламаем у Бяла-Падляскае ваяводства Польшчы. Візіт праходзіць па запрашэнні ваяводы Марэка Чарнецкага.

Брэстаўчане абмеркавалі з польскім бокам перспектывы эканамічнага і культурнага супрацоўніцтва ў рамках Еўрарэгіёна "Буг", да якога Брэстчына і Бяла-Падляскае ваяводства далучыліся ў маі гэтага года.

Валянціна КАЗЛОВІЧ, БелаПАН.

Следства па справе аб забойстве Я.Мікалуцкага знаходзіцца на завяршаючым этапе

Прайшоў год з дня гібелі старшыні Камітэта дзяржаўнага кантролю Магілёўскай вобласці Яўгена Мікалуцкага.

Нагадаем, што адразу пасля тэрарыстычнага акту (выбуху), у выніку якога загінуў Я.Мікалуцкі і была сур'ёзна паранена яго жонка, была створана следча-аператыўная група. Да яе працы прыцягваліся супрацоўнікі многіх праваахоўных структур — Камітэта па арганізаванай злачыннасці, Камітэта дзяржбяспекі, Крымінальнага вышуку. Адначасова быў узбуджаны шэраг крымінальных спраў, у прыватнасці, за незаконнае захоўванне і нашэнне зброі. Дагэтуль у прэсу прасочвалася даволі мізэрная інфармацыя аб ходзе следства па справе.

Кіраўнік следчай групы, якая вядзе гэтую справу, намеснік пракурора Магілёўскай вобласці Аляксандр Матулькоў паведаміў, што следства знаходзіцца на завяршаючым этапе — абвінавачваемыя знаёмяцца з матэрыяламі крымінальнай справы, узбуджанай па артыкуле 63 Крымінальнага кодэкса рэспублікі (тэрарыстычны акт). Да канца кастрычніка, па словах А.Матулькова, справа павінна быць накіравана ў суд, і верагодна, што ўжо ў гэтым годзе пачнецца судовы працэс.

Гаворачы пра матывы злачынства, намеснік пракурора Магілёўскай вобласці адзначыў, што забойства звязана з дзейнасцю Яўгена Мікалуцкага, "з яго пазіцыяй — службовай, грамадзянскай, з прынцыповасцю ў працы". Ён таксама паведаміў, што ў сувязі з сакрэтнасцю судовае пасяджэнне будзе закрытым і толькі пасля працэсу можна будзе гаварыць аб канкрэтных матывах злачынства.

БелаПАН.

Народная Воля 8 КАСТРЫЧНІКА 1998 г.

Версия

Чрезвычайное положение?

На это вполне может пойти Александр Лукашенко

Политическая ситуация, сложившаяся в Республике Беларусь во внутренней и внешней политике, популизм главы государства, обрушивающийся ежедневно потоками из средств массовой информации на неокрепшее сознание сограждан, умело используемые ностальгические настроения части населения республики о реанимации СССР ставят людей в крайне затруднительное положение. Большинство из них задаются вопросом, что нас ждет не в далеком будущем, а уже завтра, какими будут заработная плата, цены на продукты питания, оплата за жилплощадь и коммунальные услуги, инфляция белорусского рубля, политика, отношения с зарубежными странами и т.д.

Одним из центральных является вопрос о президентских выборах в Республике Беларусь в 1999 году, ответить на который сложно хотя бы потому, что действия президента Республики Беларусь часто являются алогичными, непредсказуемыми и незаконными.

Сложность в решении данного вопроса заключается в жестком экономическом кризисе, непрерывном выпуске пустых денег, беспрецедентном циничном нарушении прав человека, провалах во внутренней и внешней политике. Изгнание иностранных посольств из дачной резиденции "Дрозды" и отказ в выдаче виз на въезд в 26 государств мира 131 руководящему работнику Республики Беларусь во главе с самим президентом. Массовые нарушения требований Конституции и других законов Республики Беларусь во время подготовки и проведения референдума 1996 года, гонения и преследования инакомыслия, оппозиции, аресты и осуждения депутатов без решения Верховного Совета, коррупция в органах власти, несомненно, станут одним из основных рычагов в борьбе за власть.

Это приведет к тому, что то, что сегодня спрятано или прикрыто от людских глаз, завтра откроется во всей своей неприглядности, ибо нет ничего тайного, что раньше или позже не становится явным. Люди увидят не только то, что их король голый, а и нечто более жуткое, более страшное.

По моему мнению, это не лучшие условия для проведения президентских выборов, но сложность и, пожалуй, даже тупиковость этой ситуации состоит в том, что другого выхода нет, этот нарыв не рассосется сам по себе, перспектива на изменение ситуации даже не просматривается. Беларусь, по образному выражению прекрасного журналиста, политического обозревателя Анатолия Майсени (к сожалению, уже покойного), находится во мгле, и мгла эта не рассеивается, а сгущается, превращая нашу жизнь в ночной кошмар.

Поэтому вполне резонно, что многие люди как в республике, так и за ее пределами, задают вопросы: что будет в Беларуси, что нас ждет в ближайшем будущем, будут ли президентские выборы и по какому законодательству?

В соответствии со ст.97 Конституции Республики Беларусь 1994 года президент избирается на 5 лет, выборы его назначаются Верховным Советом не позднее чем за пять месяцев и проводятся не позднее чем за 2 месяца до истечения срока полномочий предыдущего президента. В соответствии со ст.81 Конституции Республики Беларусь 1994 года с изменениями и дополнениями (1996 г.) выборы президента назначаются палатой представителей в те же сроки. Это означает, что официальное решение о назначении президентских выборов должно быть принято не позднее февраля 1999 года и выборы должны быть назначены не позднее 20 мая 1999 года.

Кто объявит президентские выборы — законный Верховный Совет Республики Беларусь 13-го созыва, не имеющий необходимого кворума для принятия решения, или незаконная палата представителей, которая, зная о своей нелегитимности, не может принять такого решения, потому что оно будет противоречить ст.144 Конституции Республики Беларусь 1994 года с изменениями и дополнениями (1996 г.)? В данной ситуации президенту, желающему удержать власть любым путем, трудно решиться на что-нибудь определенное. Ситуация стала тупиковой, и создало эту ситуацию ближайшее окружение президента, его любимое детище.

Если президент решится идти на выборы в 1999 году по Конституции 1994 года и законам, принятым Верховным Советом, то ему потребуется огромное мужество посмотреть правде в лицо, признать незаконность референдума 1996 года, переступить, как говорится, через себя и разобраться с недобросовестными сотрудниками из ближайшего своего окружения. Я полагаю, что на это у него сил не хватит. Кроме того, если президентские выборы провести по Конституции 1994 года, создав равные условия всем кандидатам в президенты, особенно в средствах массовой информации, без фальсификации и под строгим международным контролем, то, практически, возможности на победу у нынешнего президента нет. Поэтому он не изберет этот путь — слаб он для этого.

Если проводить выборы в 1999 году по Конституции 1994 года с изменениями и дополнениями (1996 г.) и законам, принятым незаконным национальным собранием, то результаты этих выборов не могут быть признаны законными. Об этом открыто говорит оппозиция, и приняты соответствующие решения Евросоюза и Европарламента, а также более 10 государств мира уже присоединились к этим решениям. Избранный президент в данном случае будет признан незаконным, не зависимо от того, кто конкретно будет избран на этот пост, — А.Лукашенко или кто-нибудь другой. Нельзя на песке, без крепкого фундамента, строить дом, как и нельзя на беззаконии проводить выборы, ибо в результате этого вырастет гипербеззаконие.

Отказаться от президентских выборов в 1999 году и, сославшись на ст.144 Конституции Республики Беларусь 1994 года с изменениями и дополнениями (1996 г.), перенести их на 2001 год — очень заманчивая перспектива для президента. Хотя бы по двум причинам: во-первых, авось что-нибудь случится из области чудес и республика стабилизирует экономическую ситуацию, в результате чего все успехи будут приписаны президенту, а во-вторых — президентские выборы 2000 года в России можно будет встретить в должности президента Беларуси и посражаться за престол в Кремле, за "шапку Мономаха".

Но и здесь возникло "но" — в лице Евросоюза, Европарламента и внутренней оппозиции, которые в один голос заявляют, что после июля 1999 года полномочия президента Республики Беларусь становятся нелегитимными, а следовательно, все его действия в качестве президента (издаваемые декреты, указы, распоряжения, формирование правительства и назначение высших должностных лиц, послов и т.д.) становятся незаконными и вышеуказанными государствами признаваться не будут со всеми вытекающими отсюда последствиями.

Каким же образом в данной ситуации может удержаться у власти президент Беларуси в течение этих двух лет? Возможно ли это? По имеющейся информации и моему разумению, это возможно путем введения чрезвычайного положения в республике. В соответствии со ст.64 Конституции Республики Беларусь 1994 года и ст.71 Конституции 1994 года с исправлениями и добавлениями (1996 г.) выборы депутатов и других лиц, избираемых на государственные должности народом, не проводятся в период чрезвычайного или военного положения. Ст.100 п.18 Конституции 1994 года, ст.84 п.22 президентской Конституции дают право президенту вводить чрезвычайное положение в республике в случаях: "стихийного бедствия, катастрофы, а также беспорядков, сопровождающихся насилием или угрозой насилия со стороны группы лиц и организаций, в результате которых возникает опасность для жизни и здоровья людей, территориальной целостности и существования государства". Спектр оснований для введения чрезвычайного положения почти неограниченный. Поводом для это может быть любая причина, например, частые дожди, неурожай картофеля из-за засухи, решение Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва о назначении президентских выборов на 1999 год и еще сотни других причин. Конечно, мои рассуждения не претендуют на абсолютную истину, но они имеют серьезные основания.

И если сегодня отбросить политические убеждения и внимательно прислушаться к событиям, происходящим в республике и вокруг нее, то можно услышать металлические звуки и лязг ржавой машины чрезвычайного положения, усиленно реанимируемого прошлого. Это огромная опасность для всего народа, прав человека и демократии в целом.

Избежать надвигающейся беды можно, объединившись в борьбе за отстаивание прав человека, свободы средств массовой информации и предание гласности подобных замыслов.

Мечеслав ГРИБ,
председатель Верховного Совета Республики Беларусь 12-го созыва, депутат Верховного Совета 13-го созыва.

Стоп-кадр

Шкада, але лета прайшло...

Гродна.

Фота Уладзіміра ГОФМАНА.

Сафія Ратару просіць аб каханні

Толькі каханне здольна адцягнуць нашу ўвагу ад жыццёвых нягод, эканамічных крызісаў і дрэннага надвор'я. Так лічыць народная артыстка СССР Сафія Ратару, і менавіта таму яна назвала свой новы канцэртны тур "Кахай мяне". З гэтай праграмай неўвядальная зорка эстрады выступіць 9 кастрычніка ў Канцэртнай зале "Мінск". У беларускую сталіцу ўсенародна любімая спявачка прыедзе пасля сямігадовага перапынку.

Як расказалі карэспандэнту БелТА арганізатары гастроляў — супрацоўнікі агенцтва "Віртуозы сцэны" — перагаворы з Сафіяй Ратару працягваліся амаль два гады, аднак прычынамі такой доўгай адтэрміноўкі яе прыезду ў Беларусь былі не капрызы, якія можа дазволіць сабе зорка такога рангу. Справа ў тым, што апошнім часам спявачку быццам бы праследаваў злы лёс — сямейныя няшчасці валіліся на яе адно за другім. Сафія Ратару больш чым год не давала канцэртаў, аднак, аднавіўшы ў пачатку гэтага года гастрольную дзейнасць, атрымала новы ўдар лёсу: яе сям'ю напаткала яшчэ адна цяжкая страта. З-за гэтага спявачка адмяніла сваё выступленне на "Славянскім базары ў Віцебску", дзе артыстку чакалі з асаблівым нецярпеннем.

Адчуваючы за сабой своеасаблівы абавязак перад беларускімі паклоннікамі, Сафія Ратару вырашыла пачаць новы гастрольны тур менавіта з нашай краіны. За дзень да канцэрта ў сталіцы яна выступіць у Гомелі. У яе шоу прымуць удзел вялікая група танцоўшчыкаў і музыкантаў, а таксама родная сястра спявачкі заслужаная артыстка Украіны Аўрыка Ратару. Арганізатары гастроляў падкрэслілі, што якіх-небудзь патрабаванняў наконт меню і гасцініцы народная артыстка не прад'яўляла, аднак, каб прадухіліць стоўпатварэнне паклоннікаў, адмовілася паведаміць, у апартаментах якіх канкрэтна атэляў яна спыніцца. На думку арганізатараў канцэртаў, аб сціпласці суперзоркі гаворыць і той факт, што ніякіх партрэтаў на борце яе самалёта не будзе. Праўда, паўтара года таму ў Віцебску ў час "Славянскага базару" па горадзе ездзіў вялікі ружовы аўтобус з яркім надпісам на борце "Сафія Ратару". Ці будуць у ім раз'язджаць музыканты і танцоўшчыкі па вуліцах Мінска і Гомеля, пакуль што невядома.

Дзеля справядлівасці варта адзначыць, што некалькі канцэртаў у рамках тура "Кахай мяне" ўжо адбыліся — на радзіме Сафіі Ратару. У час іх да шматлікіх ганаровых званняў спявачкі дабавілася яшчэ адно: яна стала ганаровым грамадзянінам Чарнаўцоў. Менавіта ў гэтым горадзе зорка пачынала сваю творчую дзейнасць разам з ансамблем "Чырвона рута".

Эдуард ПІВАВАР, БелТА.

Победит фирма, а выиграет — связь

Министерство связи республики вместе с совместным белорусско-швейцарским предприятием "Мобильная цифровая связь" проводит тендер, который определит поставщика оборудования для развертывания в стране системы сотовой связи.

Как сообщили корреспонденту БелТА в совместном предприятии, в намеченном конкурсе изъявили желание принять участие четыре зарубежные компании: "Моторола", "Алкатель", "Эрикссон" и "Сименс". Они и поведут между собой борьбу за право поставить оборудование. Однако победитель станет известен примерно через месяц.

Игорь ХОМИЧ.

Роздум

Два юбілеі,

альбо Чаму нельга быць сапраўдным кіраўніком без народнай падтрымкі

Сярод сельскіх раёнаў Віцебшчыны няма роўных па займаемай плошчы, колькасці насельніцтва і вытворчым патэнцыяле двум суседзям на захадзе вобласці — гарадам Глыбокае і Паставы. Здаўна гэтыя буйныя мястэчкі мелі паміж сабою цесныя сувязі, раўняліся адзін да другога, сапернічалі ў многім, а мясцовыя жыхары да гэтага часу параўноўваюць, дзе лепшае жыццё і кірмашы. Абодвума раёнамі працяглы час кіруюць В.Сініцкі і В.Чэпік. Надзіва супала і тое, што нядаўна яны амаль адначасова адзначылі адпаведна 60-ці і 50-гадовы свой юбілей.

Людзі, надзеленыя вялікімі ўладнымі паўнамоцтвамі, ва ўсіх краінах заўсёды былі на віду. Тым больш на месцах, як нідзе лепей бачна, які чалавек у сваім службовым кабінеце, а таксама які ён сярод іншых людзей, дома і ў сям'і. Юбілей пастаўскага прадстаўніка прэзідэнцкай "вертыкалі" Васіля Чэпіка адзначаўся вельмі шырока. У трох нумарах мясцовай газеты друкаваліся шматлікія віншаванні яму, бадай, ад усіх працоўных калектываў, арганізацый і ўстаноў раёна. Абласная студыя тэлебачання нават з гэтай нагоды падрыхтавала спецыяльную перадачу, адгукнулася на падзею і прэзідэнцкая газета "Советская Белоруссия", расказаўшая пра гэтага кіраўніка ў вялікай замалёўцы.

Павіншаваў Васіля Васільевіча ў Паставах з днём нараджэння і сам прэзідэнт. Аднак перад сваім адлётам у той дзень на Браслаўшчыну Лукашэнка адначасова парэкамендаваў свайму падначаленаму лепей працаваць з людзьмі, бо ў час сустрэчы на плошчы райцэнтра некалькі чалавек не вельмі станоўча адазваліся перад Аляксандрам Рыгоравічам пра Чэпіка. Можа, таму праз некалькі дзён у друку з'явіўся прэзідэнцкі ўказ аб узнагароджанні старшыні Пастаўскага райвыканкама не ордэнам, а толькі медалём "За працоўныя заслугі". Праўда, да гэтай узнагароды далучыліся яшчэ ганаровыя граматы Савета міністраў, Віцебскага аблвыканкама і мясцовых улад.

У адрозненне ад свайго калегі, кіраўнік з Глыбокага Віктар Іосіфавіч Сініцкі сваё 60-годдзе сустрэў вельмі сціпла і проста. Не стаў, як Чэпік, даваць вялікіх інтэрв'ю, забараніў наогул газетчыкам пісаць пра сябе і, думаецца, гэтым толькі выйграў. Хоць і без гэтага глыбачане добра ведаюць, які іх кіраўнік. За ўсе свае 25 гадоў, што адпрацаваў у Глыбокім, з адказнасцю і сумленнем ставіўся да пасады, дабіўся многага. Але што самае прыемнае, аб чым расказалі мае шматлікія субяседнікі, Сініцкі пры ўсёй сваёй агромністай цяпер уладзе не прычыніў злога нікому, не зняважыў і не прынізіў гонар падначаленага.

А гэта ж цяпер стала модна, калі тэлегледачы і радыёслухачы ведаюць, каго не любіць улада і ад каго можа пазбавіцца пасля публічнай поркі, а то і арыштаваць. Для Сініцкага — гэта проста недапушчальна, бо цяпло чалавечых адносін пры ўсёй патрабавальнасці да падначаленых з'яўляецца вызначальным у яго характары. Ён не стаў сабе будаваць модны асабняк, якімі абзавяліся цяпер многія начальнікі ў горадзе, не стаў уладкоўваць сваіх абодвух сыноў, якія паспяхова працуюць у Глыбокім побач з бацькамі.

Гэта зусім не сведчыць, што кіраўнік слабы і несучасны. На сваёй адказнай пасадзе В.Сініцкі — семнаццаты год і многага дабіўся, чаму могуць пазайздросціць у іншых месцах. Мяне проста парадавала, што тут поўнасцю захавалі сетку ўстаноў культуры, не скарацілі ніводнага работніка, бясплатна кормяць дзетак у школах, а цяпер за кошт бюджэтных сродкаў зрабілі бясплатным праезд спецыялістаў з горада ў сельскія бальніцы і школы. Дзе яшчэ ў іншых райцэнтрах сустрэнеш такую колькасць прывабных прыватных магазінаў, кафэ, аптэк, такую любоў да мінуўшчыны краю, як у Глыбоцкім музеі? На цэнтральнай плошчы няма звыклага помніка Леніну, затое радуе вока вялізнае пано "Жыве незалежная Беларусь!", цудоўна напісанае сталічнымі мастакамі.

10 гадоў знаходзіцца на кіруючай пасадзе і В.Чэпік. Аднак я не ўпэўнены, што калі б у нас мясцовыя кіраўнікі не назначаліся, як цяпер, а выбіраліся ўсім насельніцтвам, Чэпіку было б нялёгка пераадолець бар'ер выбараў. Не ўсім сёння падабаецца, што ён, застаўшыся перакананым камуністам і членам ЦК КПБ, сам жыве ў шыкоўным асабняку, не верыць у Бога, а дэмакратыю разглядае як дэмагогію і балбатню. Адпаведна і стыль яго кіравання жорсткі, чыста адміністрацыйны, а то і з'едлівы да апанентаў. Зрэшты, такіх ужо ў раёне не засталося: пазбавіліся пасад або нават з'ехалі з гэтай мясцовасці. Між тым па-ранейшаму высокім застаецца тут узровень беспрацоўя, кепска пачуваюць сябе шэраг заводаў і калектываў на вёсцы, бедна і цяжка жывуць многія людзі.

... З імем пераможцы чатыры гады назад на прэзідэнцкіх выбарах А.Лукашэнкі народ спадзяваўся на паляпшэнне свайго жыцця. Большасць аддаўшых тады галасы шклоўскаму дэпутату спадзяваліся, што дзеля гэтага зменіцца ўлада на месцах. Многія сённяшнія кіруючыя работнікі абласнога і раённага звяна ў той момант уяўлялі сваё будучае туманным і нават пагрозлівым, бо чакалі справядлівага гневу Аляксандра Рыгоравіча за свае паводзіны на выбарах. Страшыліся кіраўнікі і магчымых зменаў у Закон "Аб мясцовым самакіраванні і мясцовай гаспадарцы", у які ўнёс папраўкі новы прэзідэнт.

Сярод дэпутатаў тагачаснага Вярхоўнага Савета большасць складалі мясцовыя кіраўнікі, аднак толькі адзін Генадзь Карпенка актыўнічаў у абмеркаванні гэтага пытання. Ён даводзіў, што як і пры савецкай уладзе, так і ў прапануемай "вертыкалі" няма месца самакіраванню, а таму настойваў на выбранні кіраўнікоў адміністрацый, што практыкуецца ў саюзнай Расіі, усім насельніцтвам. Тройчы ставіліся на галасаванне тады прапановы дэпутатаў А.Трусава, А.Шута, Р.Чэха аб выбранні такім чынам хоць некага з начальства на месцах усенародна, але пракамуністычная большасць парламентарыяў іх нязменна адвяргала.

З гэтым пагадзіўся і Лукашэнка, які неўзабаве зрабіў свой канчатковы выбар на карысць ранейшай рэспубліканскай наменклатуры. Праўда, не быў бы ён самім сабой, бо прынёс прабачэнне выбаршчыкам за сваё рашэнне і скардзіўся, што ў прэзідэнцкай камандзе прафесіяналаў не хапае. Па сутнасці, гэта быў выбар старой стратэгіі з апорай на кадры ранейшай партыйнай загартоўкі. Да чаго гэта нас прывяло — усім добра вядома па цэнніках у крамах і сціплых заробках большасці. Надзея прэзідэнта, што кантраляваць сваю "вертыкаль" яму дапамогуць кампетэнтныя органы, ужо не спрацоўвае, хоць летась па краіне да крымінальнай адказнасці, па даных Генпракуратуры, было прыцягнута за хабарніцтва 260 чалавек, а за злоўжыванне ўладай і службовым становішчам — 42 кіраўнікі.

І мяне ўжо не здзіўляе, чаму да гэтага часу ўтульна пачувае сябе ў кіруючым крэсле адзін са старых-новых намеснікаў старшыні Віцебскага абылвыканкама, хоць раней пракуратура краіны на падставе матэрыялаў праверкі тагачаснай Кантрольнай палаты рэспублікі ўгледзела ў ягоных дзеяннях і шэрагу іншых службовых асоб прыкметы злачынства. Стварылі яны пры аблвыканкаме тады прадпрыемства па знешнеэканамічнай дзейнасці, якое стала абдурваць калгасы і саўгасы, займацца незаконнымі гандлёвымі аперацыямі, наносячы вялізны ўрон Беларусі. Зышло з рук, як і камбінацыі аднаго іншага старшыні калгаса.

Таго кіраўніка даў згоду летась зацвердзіць на пасаду старшыні райвыканкама прэзідэнт. Магчыма, не ведаў, чым ягоны прыхільнік у гаспадарцы займаўся. Па маіх звестках, атрыманых з кампетэнтных крыніц, у калгасе прадавалі аўтамашыны, абменьвалі новыя трактары на іншамаркі прыватных асоб. А вось апошні свой "Мерседэс" новапрызначаны "вертыкальшчык" забыўся ўнесці ў дэкларацыю перад павышэннем, хоць зрабіць гэта быў абавязаны. Здаецца, што наша ўлада ўсвядоміла, што любым "замараным" начальнікам лягчэй кіраваць і працей дабіцца ад яго поўнага падпарадкавання.

Гэта б не засмучала, каб было бачна, як кажуць, святло ў канцы тунеля. А там жа становіцца ўсё больш цьмяна — галодна і страшна пад размовы аб неабходнасці сучаснай граматнай кадравай палітыкі. На высокія пасады не выбіраюць, а прызначаюць асабіста адданых — без уліку іх прафесійных і чалавечых якасцей. Адным са шляхоў выйсця з усеабдымнага крызісу павінен стаць свядомы выбар новых здольных кіраўнікоў на розных узроўнях улады менавіта ўсімі намі. Сумленныя, талковыя прафесіяналы пакуль у Беларусі яшчэ засталіся.

Уладзімір ШЫК.
Віцебская вобласць.

Открытым текстом

Мы — не "вшивые блохи", мы — те, кто может спасти Беларусь

Всем известно: те страны, которые дали полную экономическую свободу предприимчивым людям, забыли, что такое голод, нищета, "битвы за урожай", чиновничий беспредел, нищенские пенсии и зарплаты.

Предприниматели — это тот средний класс, который способен вывести страну из тяжелого и затянувшегося кризиса, обеспечить минимальную зарплату в 150 долларов США и минимальную пенсию в 80 долларов США в месяц всего за один год. Примерами являются те страны, которые пошли цивилизованным путем — Польша, Латвия, Чехия, Эстония, Литва. При худших стартовых условиях по сравнению с Беларусью, после распада СССР уровень жизни в них заметно повысился, а у нас — наоборот. Этот разрыв продолжает увеличиваться.

Причина одна — полная некомпетентность президента Республики Беларусь в управлении государством. Каждый должен заниматься своим делом. Из А.Лукашенко может получиться неплохой заведующий клубом или массовик-затейник. Нельзя доверять управление государством человеку, который обзывает своих граждан "вшивыми блохами" и использует единственный аргумент в споре с оппонентами — наручники. Три года мы переписываемся с президентом и правительством. Но страшно далеки они от народа. Живут в свое удовольствие, сотрясают воздух пламенными пустыми речами, повышают зарплату в фантиках (белорусских рублях), но на эти фантики товара можно купить все меньше и меньше.

Мы требуем от власти: дайте каждому человеку свободно и честно трудиться, получать за свой труд заработанное. В ответ — оскорбления, гонения, уголовные преследования, штрафы и откровенные издевательства.

Мне кажется, на граждан нынешняя власть смотрит, как на быдло. Кусок сала с руки "кормильца" — вот, что нужно нашему народу, так думает власть.

Наличие такого кругозора у власти не удивительно, если внимательно присмотреться к людям, которые разными путями прорвались к власти.

В любой стране предприниматели — могильщики диктатуры и вседозволенности.

Предприниматели (в широком понимании этого слова) — это та сила, которая может положить конец диктату власти, всевластию коррупции, унижению человеческого достоинства, прав и свобод граждан. Люди, имеющие предпринимательский склад ума, способны построить нормальное общество, где главным будет каждый отдельный гражданин, его права и свободы. Сейчас в Республике Беларусь доминирует интерес кучки людей, этот интерес прикрывается словосочетанием "государственные интересы".

Такое положение вещей не может быть вечным. Не может что-то тяжелое, большое и гнилое долго болтаться на тоненькой ниточке над пропастью и тянуть туда всех нас. От нас, граждан Республики Беларусь, зависит, упадем ли мы в пропасть следом за "всенародно избранным", или обрежем эту нить — пускай себе летит...

Мы, предприниматели, мыслящие люди, интеллигенция — авангард цивилизации конца XX века, пролетарии собственного труда. Человек, не способный мыслить, никогда не станет предпринимателем. Мы должны повести за собой все слои населения подальше от этой пропасти, куда нас вели авантюристы, начиная с 1917 года. Если мы сегодня этого не сделаем, то обречем нацию на вымирание, а страну — на потерю суверенитета. Одного предпринимателя (гражданина), как и один прутик, можно сломать, но сотни и тысячи таких прутиков, соединенных вместе, — невозможно. Более того, метлой из таких прутиков можно основательно навести порядок в нашем общем доме — Республике Беларусь.

С этой целью и создается общереспубликанская общественно-политическая организация предпринимателей. Мы не делаем эту организацию узконаправленной и ограниченной. Мы понимаем, что решить наши проблемы можно только сообща. Поэтому приглашаем всех граждан и организации принять участие в создании данного движения.

Россияне быстро отреагировали на произвол своих властей и создали собственную независимую организацию предпринимателей. А мы что, хуже? Мы готовы к сотрудничеству со всеми вне зависимости от их политических взглядов и ошибок в прошлом.

Объявляется конкурс на лучшее название данной организации. Победителей ждут призы.

Рабочее название республиканской организации предпринимателей (проект) — **Общественно-политический союз предпринимателей (ОПСП).**

Для чего создается данная организация, и чего она будет добиваться?

Первоочередная цель:

поставить интересы, права и свободы каждого отдельно взятого гражданина выше интересов государства.

В экономике:

создать цивилизованную (западноевропейскую) систему учета и налогообложения на территории Республики Беларусь;

отстаивать интересы предпринимателей во всех структурах, органах власти и управления;

отменить нагроможденную систему бухгалтерского учета в малом бизнесе;

ограничить размеры административных штрафов для граждан и предпринимателей малого бизнеса. Размер штрафов не должен превышать 10 минимальных зарплат;

ограничить предельный размер всех финансовых санкций суммой, не превышающей двукратного размера неуплаченного налога;

списать недоимки у граждан, предпринимателей без образования юридического лица, других субъектов хозяйствования, за исключением сумм неуплаченных налогов, по состоянию на 1.01.99г.;

разработать и принять простой и понятный закон "О малом предпринимательстве" — единый документ, регламентирующий порядок осуществления предпринимательской деятельности с учетом упрощенной системы налогообложения и учета;

прекратить произвол налоговых и иных контролирующих органов в сфере предпринимательства;

упростить процедуру регистрации предприятий и предпринимателей;

ввести единый курс обмена иностранной валюты, обеспечить свободный обмен национальной валюты на иностранную;

резко уменьшить количество видов деятельности, по которым необходимо получать лицензию;

отменить все законодательные (особенно декреты и указы президента Республики Беларусь) и нормативные акты, ущемляющие права граждан, предпринимателей и организаций.

Цель в других сферах:

повышать минимальную заработную плату ежемесячно на 5 долларов в месяц до уровня 150 долларов в месяц к концу 1999 года;

повысить минимальную пенсию до 80 долларов США в месяц;

подготовить достойных кандидатов на выборы во все уровни власти;

активно участвовать в подготовке и выдвижении достойного и порядочного человека на пост президента Республики Беларусь;

активно участвовать в недопущении захвата власти авантюристами, популистами и проходимцами;

добиваться: независимости судебной власти от исполнительной и президента;

независимости законодательной власти;

отмены обязательной службы в Вооруженных Силах Республики Беларусь. Служба в армии должна быть профессиональной и только на добровольной основе;

реальной защиты малообеспеченных, пенсионеров и лиц, имеющих детей;

освобождения политзаключенных;

создания фонда помощи семьям, пострадавшим от произвола белорусских властей;

обеспечения служебным жильем военнослужащих и их семей, сотрудников МВД и КГБ РБ в течение первых двух лет службы с передачей его в собственность после 8 лет службы;

обеспечения получения льготного долгосрочного кредита на жилье любому гражданину Республики Беларусь, нуждающемуся в улучшении жилищных условий.

Приглашаем всех заинтересованных людей внести свои поправки и дополнения в перечень целей и задач организации. Учредительный съезд будет проходить в октябре 1998 года. Оргкомитет находится по адресу: 230023, г.Гродно, ул.Ст.Батория, 8—201, факс (0152) 31-30-62, тел. (0152) 72-00-72.

Валерий ЛЕВОНЕВСКИЙ,
член президиума второго съезда предпринимателей, председатель совета гродненского профсоюза предпринимателей.

Служыцелі царквы прыходзяць на дапамогу міліцыі

У сувязі з ростам колькасці дарожных аварый, нізкай дысцыплінай вадзіцеляў, асабліва аўтааматараў, кіраўніцтва УУС Гродзенскага аблвыканкама ўпершыню звярнулася за садзейнічаннем да вышэйшага духавенства рэгіёну.

Як стала вядома БелТА, у пісьме першага намесніка начальніка ўпраўлення палкоўніка Валерыя Аўрамчыка, адрасаваным епіскапам праваслаўнай і рымска-каталіцкай царквы, гаворыцца, што ў выніку аварый на дарогах вобласці з пачатку года загінулі 176 чалавек і 675 атрымалі траўмы. Пры гэтым звыш ста аварый учынілі вадзіцелі ў нецвярозым стане. Выказваецца просьба давесці да прыхаджан заклапочанасць абстаноўкай на дарогах і заклікаць іх праяўляць асцярожнасць дзеля выратавання жыцця і захавання здароўя людзей.

Паводле інфармацыі, што паступае з месц, на гэты заклік, які падтрымалі кіраўнікі абедзвюх епархій, ужо адклікнуліся многія святары. Напрыклад, у Астравецкім раёне, дзе колькасць дарожных аварый таксама павысілася, настаяцелі шэрагу храмаў праводзяць у час богаслужэнняў растлумачальную работу сярод прыхаджан. Так, ксёндз Гудагайскага касцёла Леанід Нясцюк зрабіў гэта ў дзень святога Хрыстафора — заступніка падарожнікаў усіх катэгорый, у тым ліку аўтааматараў. Па просьбах аўтаўладальнікаў ён адправіў у гэты дзень таксама рытуал асвячэння транспартных сродкаў, што належаць ім. Аналагічную работу праводзяць святары і ў іншых прыходах вобласці.

Канстанцін БАЛАТЭВІЧ.

На прадпрыемства, як і на каня, стаўкі трэба рабіць з розумам

Сёння акцыі 60 прадпрыемстваў прапануюць мінчанам для абмену на чэкі "Маёмасць" праз установы Акцыянернага ашчаднага банка "Беларусбанк". Сярод іх — прадпрыемствы будаўнічай галіны, энергетычнага комплексу, лёгкай і дрэваапрацоўчай прамысловасці.

Каменціруючы гэты факт па просьбе карэспандэнта БелТА, галоўны спецыяліст Мінскага гарадскога камітэта па кіраванні дзяржаўнай маёмасцю і прыватызацыі Наталля Кузьміч адзначыла, што актыўная работа прадпрыемстваў з грамадзянамі па продажы акцый пачалася каля паўгода таму. Цяпер кожны грамадзянін рэспублікі можа набыць акцыі прадпрыемстваў не толькі за свае ўласныя чэкі, як было раней, але і за чэкі сваіх бліжэйшых сваякоў. Усяго ў акцыі можна ўкласці да 250 чэкаў, атрыманых на сямейным савеце.

Паводле слоў Наталлі Кузьміч, грамадзяне, якія хочуць пусціць у справу свае чэкі "Маёмасць", могуць звярнуцца ў цэнтральныя аддзелы ашчаднага банка па месцы жыхарства і там атрымаць вычарпальную інфармацыю аб кожным прадпрыемстве. Калі прадпрыемства працуе з прыбыткам, то дывідэнды будуць адлічвацца рэгулярна, з перыядычнасцю, устаноўленай сходам акцыянераў. Вядома, за гэтыя сродкі ўтрымліваць дом немагчыма, але ўсё ж гэтыя грошы могуць стаць падмогай для сямейнага бюджэту. Галоўнае — не памыліцца ў выбары.

Аксана АСПІШЧАВА.

Дыялог паміж Беларуссю і МВФ будзе развівацца

Дамоўленасць аб актывізацыі супрацоўніцтва паміж Беларуссю і Міжнародным валютным фондам была дасягнута ў ходзе праведзеных у Вашынгтоне перагавораў урадавай дэлегацыі Рэспублікі Беларусь з кіраўніцтвам МВФ.

Як стала вядома карэспандэнту БелТА, у складзе беларускай дэлегацыі, якую ўзначальвае віцэ-прэм'ер рэспублікі Генадзь Навіцкі, - старшыня праўлення Нацыянальнага банка Пётр Пракаповіч, міністр эканомікі Уладзімір Шымаў і міністр фінансаў Мікалай Корбут.

У ходзе перагавораў у Сусветным банку, якія таксама праходзілі ў Вашынгтоне, абмеркаваны пытанні стратэгіі дзейнасці банка ў Беларусі. Мяркуецца, што канкрэтная праграма супрацоўніцтва гэтага міжнароднага фінансавага органа з нашай краінай будзе прадстаўлена Савету дырэктараў Сусветнага банка да канца 1998 года.

Акрамя гэтага, члены беларускай урадавай дэлегацыі правялі ў амерыканскай сталіцы перагаворы з дэлегацыяй Індыі, у ходзе якіх дасягнута дамоўленасць аб актывізацыі супрацоўніцтва паміж міністэрствамі фінансаў дзвюх краін. Дэлегацыя Індыі прапанавала разгледзець магчымасць удзелу беларускіх прадпрыемстваў у дарожным будаўніцтве ў гэтай краіне.

Цяпер дэлегацыя Рэспублікі Беларусь працягвае сваю работу ў Вашынгтоне.

БелТА.

Штогод у Беларусі рэгіструецца каля 60 тысяч экалагічных злачынстваў

Летась у Беларусі было зафіксавана 43 тысячы парушэнняў прыродаахоўнага заканадаўства. Такія дадзеныя прывёў начальнік упраўлення па абагульненні судовай практыкі Вышэйшага гаспадарчага суда (ВГС) Анатоль Гарноўскі, выступаючы 5 кастрычніка на пленуме ВГС. Да гэтага неабходна дадаць яшчэ 15 тысяч парушэнняў, зафіксаваных рыбнаглядам. Такім чынам, колькасць парушэнняў экалагічнага заканадаўства ў Беларусі знаходзіцца прыкладна на ўзроўні некалькіх дзесяткаў тысяч у год.

Па словах А.Гарноўскага, толькі прыкладна з адной тысячнай часткі правапарушэнняў кампенсуецца нанесены ўрон. А таму пленум рэкамендаваў Міністэрству прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя, а таксама яго абласным камітэтам больш шырока выкарыстоўваць магчымасці судовай абароны.

Бліжэйшым часам пры разглядзе гаспадарчымі судамі спраў па спрэчках, звязаных з правапарушэннямі па ахове навакольнага асяроддзя, будзе ажыццёўлены пераход на новую практыку. Як паведаміў М.Русы, міністэрства і абласныя камітэты па ахове навакольнага асяроддзя збіраюцца цяпер выстаўляць іскі не прадпрыемствам, а іх кіраўнікам. Па прапанове старшыні ВГС напрыканцы гэтага года плануецца заслухаць адзін з гаспадарчых судоў аб эфектыўнасці яго ўзаемадзеяння з прыродаахоўнай пракуратурай і камітэтамі па ахове навакольнага асяроддзя.

Уладзімір ТРАЦЦЯКОЎ,
БелаПАН.

Зеркало

Российские банки отплатили банку "Леман бразерс"

"Интернэшнл геральд трибюн" (США):

"ОНЭКСИМ Банк выиграл судебное дело в Москве по обвинению банка "Леман Бразерс" в том, что тот не выполнил своих обязательств по отношению к российскому банку и заблокировал его счета. Акция ОНЭКСИМ Банка последовала за тем, как "Леман Бразерс" выиграл дело в лондонском суде и заблокировал английские счета российского банка, утверждая, что тот не выполнил свои обязательства на 25,9 млн. долларов, которые должны были быть погашены 11 сентября.

Как заявил представитель "Леман Бразерс" Джон Годфри, он сомневается в том, что "Леман" вообще должен ОНЭКСИМ Банку какие-то деньги. "Леман" не получал ни от ОНЭКСИМа, ни от российского суда никаких уведомлений о замораживании его счетов".

Ветераны КГБ срывают покров тайны в шпионском путеводителе

"Дейли телеграф" (Великобритания):

"Офицеры-ветераны КГБ выпустили то, что они называют первой книгой на английском языке о жизни своей организации за рубежом, которую написали не дезертиры.

"Тайные жизни" — это обновленная версия путеводителя КГБ по городам мира, выпущенного два года назад. Михаил Любимов, автор главы о Лондоне, сказал: "Эта книга написана реальными людьми, у которых была работа, которые любили выпить и ценили местную кухню".

На презентации авторы книги, известные прежде как любители хорошей жизни и героические застольщики, выглядели в хорошей форме, разве что немного округлившимися и более румяными по сравнению с периодом "холодной войны". Бывший полковник Михаил Любимов был другом Кима Филби и главой отдела Британии в КГБ в 70-е годы".

Инвесторы покидают развивающиеся рынки

"Файнэншл таймс" (Великобритания):

"Приток частного капитала на развивающиеся рынки в этом году сократится примерно вдвое по сравнению с рекордным уровнем, зафиксированным в 1996 году. По оценке вашингтонского Института международных финансов, приток частного капитала на рынки 29 ведущих развивающихся государств уменьшится в этом году до менее 160 млрд. долларов по сравнению с 242 млрд. в 1997 и 308 млрд. — в 1996 годах.

"Массовый уход инвесторов с развивающихся рынков, сопряженный с трудным процессом адаптации во многих азиатских странах, создает потенциал для глобального спада, который создаст угрозу благосостоянию населения как в странах с высоким уровнем доходов, так и с низким", — предупредил директор института Чарльз Даллара.

В будущем году, как полагают эксперты института, приток частного капитала останется на уровне 158 млрд. долларов, из них 16,4 млрд. придутся на увеличивающиеся просроченные процентные выплаты банкам и держателям облигаций. На долю просроченных процентов в будущем году придется 43 процента общей суммы новых займов частными кредиторами по сравнению с 18 процентами в нынешнем году и нулем процентов в 1997 году".

Разбившийся самолет перевозил вещество, используемое в производстве нервно-паралитического газа

"Дейли телеграф" (Великобритания):

"Стало известно, что израильский транспортный самолет, врезавшийся в многоквартирный жилой дом в Амстердаме 6 лет назад, перевозил химическое вещество, используемое для производства смертоносного нервно-паралитического газа зарина.

В катастрофе самолета "Боинг-747" компании Эл Ал погибли 4 члена экипажа и 39 человек на земле. Сотни жителей окрестностей жаловались на необъяснимое заболевание.

Голландское правительство подтвердило, что самолет, совершивший промежуточную посадку в Амстердаме на маршруте Нью-Йорк—Тель-Авив, имел на борту 42 галлона диментилметилфосфоната.

Это вещество считается важнейшим компонентом для производства зарина, который был применен в террористической атаке в токийском метро в 1995 году, когда погибли 6 пассажиров и отравились более 3 тысяч человек".

Разъяренный бык оказался в партере

Национальное испанское зрелище — коррида всегда пользуется огромной популярностью как среди испанцев, так и среди приезжающих сюда туристов. Дабы представление не было скучным, перед тем как на арену выйдет матадор, быка доводят до состояния крайнего нервного возбуждения. И к моменту, когда перед животным появляется бесстрашный тореро, он уже готов разорвать в клочья кого угодно. Бывает, что под "горячую руку" попадают и зрители. В испанском городе Вальядолид разозленный бык разбежался и перепрыгнул через деревянные ограждения арены. Добраться до шумящей толпы, правда, бык, так и не смог, зато заставил всех изрядно понервничать.

В объективе — Германия

Каменные свидетели древнего марк-графства Бранденбург: Ланген (вверху) и замок Рейнсберг, в которых жил Фридрих Великий.

Уроки 1929 года

"Зюддойче цайтунг" (ФРГ):

"Над этой осенью число 1929 нависло словно угроза. То, что однажды может повториться "черная пятница" и мировой экономический кризис, еще несколько месяцев назад казалось совершенно нереальным. А вот сегодня... На рынках акций растет нервозность, Россия потерпела экономический крах, в Японии производство падает на три процента, и совершенно ясно, что Америке не избежать последствий. Речь идет о депрессии и дефляции.

Конечно, история не повторяется. Но неопровержимо и то, что нынешнее положение все более тревожным образом напоминает о днях, предшествовавших 24 октября 1929 года. Как и тогда, сегодня совпали три фактора: взвинченному рынку акций надо вернуться на почву реальности, большая часть мира борется с серьезным спадом, неравновесие в мировой торговле нарастает. В 1929 году американский индекс Доу-Джонса за несколько дней обесценился наполовину. В конце этого лета индекс германских акций (DAX) упал почти на четверть от высшей отметки. В 1929 году промышленное производство в США упало на 20 процентов. В 1999 году промышленное производство в Индонезии упадет на 30 процентов, в других странах ЮВА и в России все выглядит едва ли лучше. В Японии царит дефляция, судный процент достиг наименьшей величины за всю историю измерений, долгосрочные займы в Лондоне и Нью-Йорке дешевле, чем краткосрочные — признак начинающегося спада.

Нет сомнений: осень 1998-го и осень 1929-го выглядят очень похоже. Но следует ли из этого, что кризис глобализации неизбежен, поскольку кризисы конца столетия свойственны природе капитализма? Конечно, нет. Мировой экономический кризис — и это главный урок 1929 года — был не природной катастрофой, а результатом гротескных политических ошибок. Без этих ошибок мир в начале 30-х годов пережил бы спад — может быть, и очень тяжелый, но все же не депрессию.

К катастрофе в значительно меньшей степени привела политика сокращения бюджетов и зарплат, которую проводил президент Герберт Гувер в США и рейхсканцлер Хайнрих Брюнинг в Германии; виноваты были эмиссионные банки, которые с сегодняшней точки зрения весьма гротескно осмысливали действительность. После "черной пятницы" Федеральная резервная система США зажала денежную массу из опасений перед новой спекулятивной волной. Тем самым американский центральный банк запустил спираль спада во всем мире и последствия этого длились до самой второй мировой войны. Безработица в США перевалила за 17 процентов, в Германии Гитлер милитаризовал экономику. Вторая ошибка эмиссионных банков состояла в том, что они не создали инструмента эффективной поддержки банков, оказавшихся в сложном положении. Германия встала на путь экономического спада только после того, как 13 июля 1931 года рухнули Дармштадтский и Национальный банк. А завершили катастрофу попытки промышленников укрыться от последствий кризиса с помощью импортных и других торговых пошлин.

Эти ошибки, к счастью, давно известны, и в науке их значение давно не оспаривается. Высказывания шефов эмиссионных банков Алена Гринспена и Вима Дуйзенберга показывают, что они принимают угрозу дефляции столь же серьезно, как и угрозу инфляции. Оттмар Иссинг, сторонник жесткой линии из Европейского центрального банка, публично заявил, что он и не думает бороться с обесцениванием денег, которого больше нет. МВФ, при всей критике в его адрес, уже самим фактом своего существования служит фактором стабилизации. Настоящая угроза состоит в том, что где-нибудь в мире могут перегореть предохранители, а политики неправильно оценят ситуацию. Главный фактор риска находится в Вашингтоне. Американская администрация понесла ущерб из-за дела Левински, и каков их настоящий масштаб, никто не может сказать. И именно сейчас американскому руководству надо штопать дыры в торговом балансе! И тогда, как бывает при каждом спаде, оживится латентный протекционизм американской общественности. Вождь демократов в палате представителей Ричард Гепхард, воплощенный противник свободной торговли, считается возможным кандидатом на место Билла Клинтона. Но если Америка снова допустит торговые войны, то кризисные страны Азии всерьез должны будут сперва похоронить свои надежды на экономический рост, а потом серьезный урон будет нанесен рыночной доктрине Запада.

Ключ к обузданию кризиса находится также и в Европе. Доселе страны евро были оазисом стабильности, а новая валюта выдержала первые пробы. Европейский центральный банк тем самым получает шанс начать валютный союз с низких процентов и противостоять спаду. Важно, чтобы эти шансы были приняты всерьез. На ошибках 1929 года легко учиться".

Верить — не верить?

Исчезнувшие без следа

Они не жертвы убийств или трагических происшествий. Нет

Эти люди попросту исчезают. Часто на глазах у других, на улице, в ярком свете дня... Они только что были рядом, разговаривали, делали что-то — и вдруг их нет.

Полицейские собаки теряют их след. Ясновидящие говорят о переходе в иное измерение. Физики невнятно толкуют о параллельной действительности.

Американский физик Родни Дэвис, интересующийся парапсихологией, собрал немало сообщений такого рода со всего света. Он искал их в старинных хрониках, легендах, описаниях, полицейских протоколах. Кого только не было среди таинственно исчезнувших... Один из основателей Рима — Ромул — исчез бесследно во время смотра своих войск. Мгновенно налетела буря, и он как будто растворился в воздухе. Грек Клеомед, в прошлом борец, победитель Олимпиады, в поиске убежища в храме Афины спрятался в большом сундуке. Преследователи открыли крышку — Клеомед исчез.

Во Франции, в городе Арле, в Троицын день 1579 года очень религиозная дочь мещанина Пьеретта Дарней несла в церковной процессии фигурку святой Клары. Неожиданно на глазах верующих и духовенства она начала как бы становиться прозрачной, а потом исчезла вместе с фигуркой. Там, где ее видели в последний момент, осталась только муслиновая вуаль, "сорванная неожиданным порывом ветра с ее волос", — так рассказывали свидетели происшествия.

Через два с небольшим столетия, в ноябре 1805 года, английский дипломат Бенджамен Батхерст "как бы провалился сквозь землю", когда хотел сесть в карету. Произошло это в немецком местечке Перлеберг, неподалеку от Гамбурга. Вместе с атташе исчезла папка с документами и соболиная шуба. Поиски продолжались 25 лет без какого-либо результата.

Совсем недавно, в 1983 году, в пробке на автостраде в штате Индиана по просьбе мужа Марта Гордон вышла из автомобиля, чтобы протереть переднее стекло. Взяла губку, сделала несколько движений — и ее уже не было. Полиция долго допрашивала мужа и других водителей. Мистер Гордон попросил проверить его на "детекторе лжи". Фотография его жены в течение многих месяцев глядела с розыскных плакатов по всем Соединенным Штатам. Никто не объявился и не сказал, что с ней произошло.

Иногда исчезнувшие возвращаются, но, как правило, они не знают, что исчезали, не могут объяснить, где находились. Португальский солдат Жиль Перец в 1593 году стоял на страже перед губернаторским дворцом в Маниле на Филиппинах. И вдруг в мгновение ока оказался в совершенно ином месте, перед другим дворцом, также окруженным стражниками. Те, увидев человека в незнакомой униформе, схватили Переца и отвели к начальнику караула. Оказалось, что он очутился перед губернаторским дворцом в Мексике. На допросе солдат сказал, что не знает, как попал сюда. Ему не поверили. Более того, святая Инквизиция заинтересовалась им и на всякий случай отправила в глубокий подвал. Лишь через два месяца, когда в Мексику приплыло судно из Филиппин, установили, что солдат говорил правду, а кто-то из команды даже узнал его. Инквизиторы освободили солдата.

Один из немногих, кто смог рассказать, где он оказался после исчезновения, — наш современник, английский чиновник Питер Уильямсон Сомерсет. Он исчез во время бури из собственного сада в момент, когда там находились гости.

Уильямсон заметил, что его кокер-спаниель забился в кусты и воет от страха. Он выбежал в сад, чтобы принести щенка домой. В этот момент в дерево ударила молния. В ее блеске гости увидели, как бегущий Питер неожиданно исчез. Немедленно обыскали сад, однако нашли только перепуганного щенка.

На третий день, утром, приходящий садовник обнаружил Уильямсона в кустах в полусознательном состоянии, к тому же в чужой одежде. Вначале он ничего не мог вспомнить, но позднее, под влиянием психотерапии и повторяющихся сновидений, восстановил ход событий.

После удара молнии он сначала оказался в чужом саду, а потом — на узкой дороге. Какое-то время он шел по ней. Водитель встретившегося ему автомобиля был врачом, он и отвез Уильямсона в больницу. Питер запомнил имя одной из медсестер и фамилию врача. Через два дня, почувствовав себя лучше, Питер встал с кровати. Его джинсы были порваны и обожжены. Сосед-пациент одолжил ему коричневые вельветовые брюки. Питер вышел погулять в больничный сад, затем попал на длинную узкую дорогу и... неожиданно пришел в себя в собственном саду.

В этот же день Питер отправился в городскую больницу, чтобы найти врача, медсестру и соседа. Врач и сестра нашлись, их имена были аналогичными, но они не помнили такого пациента. Хозяина брюк тоже не было. Между тем эксперты заявили, что такие вельветовые штаны не шили вот уже свыше двадцати лет. Фирменная этикетка привела Питера на лондонскую фабрику, где не только подтвердили данные экспертизы, но и познакомили с мастером — ветераном производства, разработавшим эту модель, давным-давно вышедшую из моды...

Круг замкнулся. Дальше искать было нечего. В исследовании британского парапсихолога Томаса С.Баттерсби, пытавшегося разобраться с этим случаем, высказано предположение, что Уильямсон в результате аномального электромагнитного воздействия был переброшен в параллельный мир, имеющий абсолютно аналогичные реалии, что и наш, но отстающий в своем движении по оси времени. Но в результате перемещения Питера произошло нарушение равновесия. И тогда для восстановления порядка он был исторгнут из "чуждого мира" и возвращен в "свой". Равновесие восстановилось. Описана еще дюжина аналогичных фактов. Но, в принципе, все это пока совершенно необъяснимо.

Сергей ПЕРВУШИН.

Дарога смерці

Напачатку лета газета "Літаратура і мастацтва" і некаторыя незалежныя сродкі масавай інфармацыі нагадалі: споўнілася дзесяць гадоў з таго дня, калі на старонках пісьменніцкага штотыднёвіка з'явілася гістарычная ў пэўным сэнсе публікацыя — артыкул Зянона Пазьняка і Яўгена Шмыгалёва "Курапаты — дарога смерці".

Магло бы быць і так, што ў гэтыя восеньскія дні згадваліся б і асэнсоўваліся і яшчэ адны 10-я ўгодкі — з часу надрукавання ў "ЛіМе" артыкула Васіля Хомчанкі "Прагулка па парку з пракурорам". Магло б быць, але...

Артыкулу, які сёння прапануецца ўвазе чытачоў "Народнай волі", не суджана было з'явіцца ў друку ні ў верасні, ні ў якім-небудзь наступным месяцы 1988 года. Чаму не суджана? Што з ім адбылося? Як усё было?

А адбылося вось што. Напрыканцы жніўня таго ж восемдзесят восьмага года вядомы літаратар і выдавецкі работнік, былы вайсковы пракурор Васіль Фёдаравіч Хомчанка прынёс у рэдакцыю свой артыкул. Ён быў тут жа прачытаны намі і ўхвалены, быў тут жа адпраўлены ў набор, запланаваны ў нумар за 2 верасня і заняў сваё месца на двух унутраных палосах пад рубрыкай "Курапаты — дарога смерці. Працяг тэмы". Заставалася падпісаць звярстаны нумар у свет. Што і было зроблена. І, помніцца, я гатовы ўжо быў уздыхнуць з палёгкай: "Ну, слава Богу. Здаецца, пранесла. Здаецца..." Заўтра газета разам са сваім чытачом зробіць яшчэ адзін крок у выкрыцці злачынстваў сталіншчыны, асэнсаванні нашага трагічнага мінулага. Але гэта крыху забабоннае "здаецца" было небеспадстаўным. Пад канец дня прагучаў прарэзлівы тэлефонны званок. З ЦК КПБ паступіла каманда: "Прыпыніце друкаванне нумару! Матэрыял Хомчанкі трэба зняць!". "Як гэта — прыпыніце? Як гэта — зняць?" "З паркам Чэлюскінцаў трэба яшчэ разабрацца. Ветэраны гавораць, што там немцы расстрэльвалі нашых палонных". "Магчыма, што расстрэльвалі і палонных, але ж гэта зусім не азначае, што раней не расстрэльвалі рэпрэсіраваных. Хомчанка ж нічога не выдумвае і не перабольшвае, ён піша са слоў жывога, рэальнага сведкі, прытым юрыста па прафесіі. Мы з ім таксама гаварылі ў рэдакцыі, і ён пацвярджае ўсё напісанае". "Ёсць меркаванне ("есть мнение"), што з публікацыяй матэрыялу трэба ўстрымацца. Тут трэба яшчэ разабрацца..." "А хіба недастаткова таго, што разабраліся ў Курапатах?" "Вось і хопіць з нас Курапатаў!"

Гэтым "хопіць" было ўсё сказана. Хоць і дзьмулі свежыя вятры перабудовы, хоць і гаварылася з самых высокіх трыбун, што галоснасці зашмат не бывае, як і не бывае зашмат праўды, але адначасова — па прычыне ўсё той жа шматгадовай "святлабоязі", — гучалі і вось гэтыя: "прыпыніць", "устрымацца", "разабрацца".

Нумар газеты "Літаратура і мастацтва", датаваны 2 верасня 1988 года, выйшаў у свет. Але — без артыкула Васіля Хомчанкі "Прагулка па парку з пракурорам". Артыкул у свет не выйшаў.

Не збылося спадзяванне Васіля Фёдаравіча на тое, што "ўрадавая камісія зоймецца выяўленнем месца сталінскіх расстрэлаў у парку Чэлюскінцаў". Не дачакаўся ён гэтага. Памёр нечакана ў лістападзе дзевяноста другога года ад разрыву сэрца...

...У пошуме соснаў, што шумяць ва ўсходняй частцы гарадскога лесапарку ("парк культуры і адпачынку"), можна пачуць — калі вельмі чуйна прыслухацца — і галасы нявінна забітых, у прыватнасці, голас настаўніка беларускай мовы з Плешчаніц, яго голас-пытанне: "За што? Толькі за тое, што я сам гаварыў і чытаў па-беларуску і вучыў гаварыць і чытаць па-беларуску дзяцей? Толькі за гэта схапілі, катавалі і расстралялі, як апошняга злачынцу?.."

Людзі праходзяць міма, не вельмі прыслухоўваючыся, праходзяць безуважна, абыякава. Толькі сосны ціха пяюць свой бясконцы рэквіем па нявінна забітых тут, верна служаць сваю жалобную імшу па загубленых душах.

Анатоль ВЯРЦІНСКІ.

Васіль ХОМЧАНКА, пісьменнік, падпалкоўнік юстыцыі ў адстаўцы

Прагулка па парку з пракурорам

З падпалкоўнікам юстыцыі ў адстаўцы Міхаілам Абрамавічам я знаёмы даўно. Мы шмат гадоў служылі разам у Мінскім гарнізоне: ён — у ваеннай пракуратуры, я — у трыбунале. Часта ён удзельнічаў у судовых працэсах, на якіх я старшынстваваў. І, трэба сказаць, я быў заўсёды рады, калі яго выдзялялі абвінаваўцам па разглядаемых мною справах. Кваліфікаваны юрыст, Міхаіл Абрамавіч падыходзіў да кожнай справы і кожнага падсуднага толькі з меркай справядлівасці і гуманнасці, рашуча адмаўляўся падтрымліваць абвінавачванне па эпізодах, якія не мелі цвёрдых доказаў. Меркаванні маё і яго, як правіла, супадалі і па кваліфікацыі злачынных дзеянняў падсуднага, і па меры пакарання. Допыты падсудных, пацярпеўшых, сведак ён вёў умела, разумна, часам дасціпна. Гэтак жа кваліфікавана ён праводзіў і папярэдняе следства, памагаючы следчым разблытваць, здавалася б, безнадзейныя справы. Адным словам, Міхаіл Абрамавіч быў сапраўдным юрыстам і мог бы займаць значна больш высокую пасаду, чым тую, якую займаў. Франтавік, адзначаны многімі баявымі ўзнагародамі, з даваенным партыйным стажам, ён аддаў вайсковай службе больш за трыццаць гадоў.

Нам здавалася тады, што мы ведалі адзін пра аднаго ўсё. Мы і сапраўды шмат пра сябе расказвалі, але гэта былі аповяды ў асноўным пра вайну, вучобу і, безумоўна, пра розныя крымінальныя гісторыі і юрыдычныя казусы, з якімі кожнаму з нас даводзілася сустракацца па службе. Аднак у нас былі і свае тайны, пра якія мы тады маўчалі, хавалі. Асабліва сваю тайну хаваў я.

Жыў я тады насупраць парку Чэлюскінцаў, куды часта заходзіў пасядзець сярод соснаў. Аднойчы, кіруючыся ў гэты парк, я сустрэў Міхаіла Абрамавіча і запрасіў яго прагуляцца па паркавых дарожках. Ён адмовіўся.

— Не люблю гэты парк, — сказаў ён, — абмінаю яго.

— Сасновы дух не пераносіш?

— Ды не, — замяўся ён, — тут скрозь магілы. Не магу па людскіх касцях хадзіць.

Я чуў, што ў час акупацыі немцы расстрэльвалі ў парку нашых людзей, і падумаў, што Міхаіл Абрамавіч меў на ўвазе іх магілы. Гаворка тады на гэту тэму не прадоўжылася, а пасля і забылася.

За мяне Міхаіл Абрамавіч старэйшы на пяць гадоў, і армейскі стаж у яго даўжэйшы — прызываўся ён яшчэ ў трыццаць пятым з родных сваіх Плешчаніц, дзе нарадзіўся, жыў, скончыў школу. А прызвалі яго на тэрміновую службу ў войскі наркамата ўнутраных спраў. Расказаў, што, будучы на той службе, ахоўваў унутраную турму з палітычнымі вязнямі, канваіраваў арыштаваных на суд — рабіў тое, што рабілі і робяць ваеннаслужачыя гэтага войска.

Неяк, гуляючы па Ленінскім праспекце, мы апынуліся каля будынка Міністэрства ўнутраных спраў рэспублікі. Міхаіл Абрамавіч павярнуў з праспекта на вуліцу Урыцкага, праз некалькі крокаў спыніўся і паказаў на бетонныя выступы-парожкі каля сцяны будынка.

— Вось тут у трыццатыя гады былі вокны з кратамі. А ўнізе — падвальныя камеры, дзе сядзелі арыштаваныя, так званыя ворагі народа. А я, радавы, вартаваў гэтыя вокны. Хадзіў з вінтоўкай каля акон па тратуары. Калі, часам, там, у камеры, зашумяць, я прыкладам пагрукаю аб тратуар, каб сціхлі. Гэта было ў трыццаць шостым, трыццаць сёмым годзе, — расказваў Міхаіл Абрамавіч. — У тых падвальных камерах я не быў, не ведаю, вялікія яны ці малыя, але ведаў, што людзей туды было напхана, як селядцоў у бочцы. Дзень і ноч з тых акон ішла пара, як з лазні.

Вось цяпер я і вярнуўся да сваёй тайны, якую я хаваў і ад Міхаіла Абрамавіча. У адной з тых падвальных камер у красавіку—ліпені трыццаць сёмага года сядзеў я. Значыць, Міхаіл Абрамавіч і мяне тады ахоўваў, і, можа, на мой голас грукаў прыкладам і тупаў ботам, прымушаў сціхнуць. Нам з тых камер былі відаць толькі ногі вартавога і прыклад яго вінтоўкі — гэта калі яны набліжаліся да кратаў. Вокны камеры знаходзіліся пад самай столлю, і, каб убачыць нешта на вуліцы, трэба было станавіцца на ложак. Мы так і рабілі, калі вартавы адыходзіў ад нашага акна...

Пра свой арышт, судзімасць я адкрыўся толькі пасля ваеннай службы, калі выйшаў на пенсію. А судзімы я быў у трыццаць сёмым годзе. Спецыяльнай калегіяй Вярхоўнага суда БССР за так званую антысавецкую агітацыю на чатыры гады лагера і тры гады паражэння ва ўсіх правах пасля адбыцця пакарання.

Мая судзімасць, пра якую я адкрыўся, здзівіла ўсіх знаёмых і асабліва маё былое трыбунальскае начальства. Як жа так, не разумелі яны, чалавек, судзімы за дзяржаўнае злачынства, быў суддзёй трыбунала і сам судзіў? Больш таго, з нязнятай судзімасцю, з паражэннем праў удалося пайсці ў армію, уступіць у камсамол (другі раз, да арышта я ўжо быў камсамольцам), потым у партыю, скончыў ваенна-пяхотнае вучылішча, ваяваў, атрымаў і ордэн і медалі, а пасля вайны паступіў і скончыў ваенна-юрыдычную акадэмію, куды быў вельмі строгі адбор слухачоў. Трэба сказаць, што я і сам у тыя гады здзіўляўся: чаму мяне не выкрыюць, не спыняць маю кар'еру? А я ішоў напралом, ламіўся ў самыя строга ахоўваемыя службовыя дзверы. У аўтабіяграфіі і анкетах я, канечне, пра сваю судзімасць не пісаў.

Адразу пасля вайны мне, як і многім маладым афіцэрам-франтавікам, быў прапанаваны выбар ваенных вучэбных установ. Я мог паступіць у ваенна-медыцынскую, артылерыйскую, ваенна-палітычную акадэміі, у ваенны інстытут замежных моў. А я выбраў ваенна-юрыдычную акадэмію. Далібог, была б прапанова ў акадэмію дзяржбяспекі, паступіў бы туды. Я быў упэўнены, што асабіста мяне правяралі неаднойчы, і не маглі не даведацца пра маю судзімасць — усе судзімыя ў нас на строгім уліку. Тады ж чаму мне пра гэта не гавораць, а наадварот, адчыняюць перада мной усе дзверы?

Усё раскрылася ў час маёй рэабілітацыі ў шэсцьдзесят дзявятым годзе.

У пракуратуры рэспублікі, куды я занёс заяву аб пераглядзе маёй справы, здзівіліся не менш за маіх сяброў. Пракурорам БССР быў тады Пастрэвіч, з якім я, у бытнасць яго ваенным пракурорам Беларускай ваеннай акругі, быў у добрых адносінах. Ён, генерал-маёр юстыцыі, быў і маім земляком, родам з Магілёўшчыны. "Васіль судзімы? — не верыў ён. — Не можа быць". І ўжо зусім не паверылі мне ў той пракуратуры, калі ў маёй прысутнасці пазванілі ў камітэт дзяржбяспекі Беларусі і спыталі дадзеныя пра маю судзімасць. Адказалі хутка, хвілін праз восем: Хомчанка В.Ф. сярод судзімых не значыцца. Такі ж самы адказ прыйшоў пасля і з Масквы. Я ж, вядома, настойваў на праверцы маёй справы, і з пракуратуры, запісаўшы назву лагера, дзе я адбываў прыгавор, паслалі запыт туды. Адтуль і пацвердзілі, што я знаходзіўся ў Ніжне-Амурскім лагеры, вызваліўся 8 красавіка 1941 года. Пасля гэтага ў архівах КДБ знайшлася і мая справа. Вярхоўны суд БССР перагледзеў яе і рэабілітаваў мяне поўнасцю.

А цяпер трэба растлумачыць, чаму ж я са сваёй судзімасцю так і застаўся не выкрыты. Мне вельмі пашанцавала: пры вывазе з Мінска ў час вайны архіваў НКУС мая ўліковая картка ды, відаць, і сама справа былі засунуты ці не ў тую скрынку, ці, можа, нават не ў тую папку. Таму пры праверках сярод судзімых маё прозвішча і не знаходзілі.

Пачуў пра маю рэабілітацыю Міхаіл Абрамавіч і сустрэўся са мной:

— Слухай, — ускрыкнуў ён, — дык мы ж з табой маглі яшчэ тады сустрэцца! Я цябе мог канваіраваць з турмы ў турму, на суд, і, канечне, папярэджваў: "Крок улева ці крок управа — лічыцца спробай уцёкаў, буду страляць".

— Можа, і папярэджваў, ды я не думаў уцякаць.

— А тое, што я цябе вартаваў у тым падвале на Урыцкага, дык гэта дакладна. Усе месяцы тваёй адсідкі я якраз і стаяў там вартавым.

— Грукаў прыкладам, калі я чытаў вершы.

— Дык гэта ты чытаў? Мне было цікава слухаць, і я часам не грукаў. Свае вершы чытаў?

Я расказаў, што ў кожнай той камеры сядзелі паэты, яны і чыталі складзеныя там жа паэтычныя радкі. Па суседству з нашай камерай — даведаліся па перастуку — пакутаваў Мікола Хведаровіч, у другой — Міхась Чарот, Юрка Лявонны. У маёй камеры знаходзіліся ажно тры літаратары: пісьменнік і акадэмік Янка Нёманскі, паэты Янка Туміловіч і Майсей Сяднёў — студэнт педінстытута, таленавіты хлопец. Камера наша, разлічаная ў нармальны час на чатыры чалавекі, змяшчала тады ажно дзесяць чалавек. Дыхаць было няма чым, вось і ішла пара з акенца, як з лазні. З тых вязняў-аднакамернікаў уцалелі я і Майсей. Астатніх расстралялі. Расстралялі Янку Нёманскага, інжынера цагельнага завода Блохмана, камісара авіяцыйнага палка Іванова (у камеру ён з'явіўся ў прыгожым скураным паліто-плашчы, якое даваў прымерваць і мне). Расстралялі чыгуначніка-забеспячэнца Зібермана ці Зіберштэйна, забыў прозвішча. Расстралялі двух калгаснікаў з Лагойскага раёна, калгасніка-баптыста, узятага ўжо другі раз. Мяне і Сяднёва суд пашкадаваў, улічыў нашу маладосць — мне толькі споўнілася васемнаццаць. Дзякуй тым суддзям Спецыяльнага Вярхоўнага суда БССР, на жаль, не ведаю іх прозвішчы, далі толькі чатыры гады, а маглі ж адваліць і дзесяць.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

Прагулка па парку з пракурорам

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.)

Многіх, вядома ж, зацікавіць, якое ж палітычнае злачынства я ўчыніў. А вось такое. Прыслаў бацька з вёскі пісьмо, што не може разлічыцца з падаткамі: мяса здай, малако здай, воўну здай, грошы заплаці, а на працадні які ўжо год нічога не даюць. Бацька прасіў мяне: "Можа б, ты, сынок, памог мне грашыма?" Гэта ў мяне, студэнта-рабфакаўца прасіў, якому хапала стыпендыі толькі паабедаць кожны дзень у студэнцкай сталоўцы. Тады я вёў дзённік, запісаў у ім пра бацькава пісьмо і просьбу да мяне, і ад сябе дадаў, што ўсё гэта адбываецца пад шчаслівым сталінскім сонцам. Адзін студэнт-стукач тайна залез у мой чамадан, прачытаў дзённік, гэты запіс і паслаў данос у НКУС. Мяне арыштавалі, прыпісалі варожую агітацыю. За гэта "сталінскае сонца" я і папаліўся.

Вось такая была мая тайна, якую я старанна хаваў, у чым і прызнаўся Міхаілу Абрамавічу.

Ну, а яго тайна была зусім іншая, звязаная з яго службай у тых унутраных войсках.

Прыводжу яго аповяд пра гэту тайну.

— Я не толькі вартаваў турму і канваіраваў арыштаваных, але рабіў і яшчэ нешта страшнае, — расказваў Міхаіл Абрамавіч. — Да арміі я навучыўся вадзіць аўтамабіль. І вось аднойчы мне мой начальнік гаворыць: "Шафёр спецмашыны захварэў, трапіў у бальніцу. Пакуль хварэе ён, ты часова заменіш яго, сядзеш за руль". Я — баец радавы, загад ёсць загад, сеў за руль той спецмашыны, якую ў народзе празвалі "воранам", або "хапуном". Ноччу я падганяў яе да нейкага дома, адтуль выводзілі аднаго ці некалькі арыштаваных, саджалі ў "воран", і я адвозіў у турму, у тыя самыя падвальныя камеры, дзе ты сядзеў, або ў "амерыканку" — круглую такую турму-вежу, збудаваную па амерыканскім узоры. Аднак не гэта самае страшнае.

Страшнае было, калі павёз ноччу ў тым "воране" людзей на расстрэл. Колькі іх набілі ў машыну, не ведаю, але многа. Саджалі іх у машыну з завязанымі назад рукамі. Ехалі яны стоячы. Цяперашні парк Чэлюскінцаў тады быў яшчэ звычайны лес на ўскраіне Мінска. Вось туды, у той парк, мне і загадалі ехаць. Аб'ехалі азярыну і павярнулі да ўсходняй часткі парку. Калі стаць на праспекце тварам да парку, то гэта будзе злева. На палянцы спыніліся. Там ужо была выкапана яма метры два на чатыры. З машын ахоўнікі пачалі выводзіць па аднаму і саджаць на край ямы так, каб былі спушчаны ногі. Ахоўнікі стралялі ў патыліцу, і чалавек валіўся у яму тварам уніз. Перад нашым прыездам там пабывала ўжо іншая машына, і яма была напоўнена высока. Калі расстралялі ўсіх з нашага "ворана", то трупаў напоўнілася па самыя краі ямы. А іх жа трэба засыпаць зямлёй і, каб не атрымаўся пагорак, здаравілы-ахоўнікі пачалі тыя трупы ўтоптваць. Утрамбоўвалі так, аж нават было чуваць трэск касцей. Такое ўспамінаць жахліва. Пасля расстрэлу ахоўнікі запівалі работу.

Такіх паездак я зрабіў некалькі і ўсё да новых ям, туды ж у парк Чэлюскінцаў. Я ўжо гаварыў, што туды вазілі і іншыя "вораны", таму колькі там магіл засталося, наўрад ці можна палічыць. Многа.

Аднойчы, каб паскорыць расправу, ахоўнікі вывелі з машыны ўсіх адразу і рассадзілі на краях ямы. Ахвяры са звязанымі рукамі сядзелі моўчкі. Твары іх нельга было разгледзець у цемры. Не паверыш, ніхто не крычаў, не плакаў, нават жанчыны, а былі і яны. Я, паставіўшы машыну, адыходзіў далей і чуў толькі стрэлы. Але двойчы прысутнічаў і то не да канца. Гэта першы раз і гэты раз, калі ўсіх адразу вывелі. Дык вось сядзяць тыя няшчасныя на краі ямы, маўчаць, чакаюць. Відаць, усё ж да канца не верылі, што на расстрэл іх прывезлі. А выканаўцы з наганамі ззаду стаяць. А потым па загадзе — узмаху рукі старшага — пачыналі бахаць. Некаторыя не адразу падалі ў яму, тады ў іх другі раз стралялі і штурхалі нагой уніз...

— А мог хто і не забіты ўпасці? Паранены толькі? А потым выпаўзці? Ноч жа цёмная, — спытаў я.

— Я чуў, што нехта выпаўз з ямы і, нават будучы засыпаным, ўратаваўся. Але ці праўда гэта, не ведаю.

— Так нікога з ахвяр у твар не запомніў? — спытаў я.

— Запомніў... І цяпер помню. Тады з турмы выехалі, калі ўжо ноч канчалася. Прыехалі ў парк, і світаць пачало. Ахоўнікі пачалі спяшацца, каб управіцца да сонца. Адчынілі дзверы "ворана", скамандавалі выходзіць па аднаму. Я стаю, думаю, пагляджу, хто ж выйдзе, што за чалавек, а раптам які знаёмы? І што ж ты думаў? Выйшаў мой настаўнік беларускай мовы і літаратуры з Плешчаніц. Убачыў мяне, пазнаў. "Міша!" — ускрыкнуў ён. І такая надзея ўспыхнула на яго твары, так ён засвяціўся, узрадаваўся — а, можа, я і ёсць той апошні, хто ўратуе яго. "Міша! — паўтарыў ён, прыпыніўшыся каля мяне. — Ты тут?" Ахоўнік штурхнуў яго ў спіну і падвёў да ямы, загадаў сесці, а настаўнік стаіць, на мяне глядзіць, чакае нешта ад мяне — паратунку. Я ж, як самлелы, ні паварухнуцца, ні сказаць што. Ды і што я мог зрабіць ці сказаць? Ахоўнік не стаў чакаць, калі настаўнік сядзе, і ўгаворваць не стаў больш, а стрэліў яму ў скроню. Тады я пабег і бег доўга, сам не ведаючы куды. Упаў на зямлю, і істэрычны плач пачаў мяне ўсяго калаціць. Чуў, што стралянні скончыліся, што мяне гукаюць, шукаюць, ехаць трэба, а я ляжу. Мяне знайшлі, далі па карку. Дарогай старшы ахоўнік пачаў мяне суцяшаць: "Падумаеш, настаўніка сустрэў. Я свайго цесця шлёпнуў. Служба ёсць служба. Ці ж я ведаю, каго мне прывязуць? Бацьку прывязуць, і бацьку роднага ў расход пушчу". Больш на "воране" не ездзіў.

— Адмовіўся?

— Той пастаянны вадзіцель, якога я замяніў, з бальніцы вярнуўся. А я зноў стаў на вуліцы Урыцкага, цябе ахоўваць.

Мы пайшлі тады ў парк Чэлюскінцаў, дзе Міхаіл Абрамавіч і паказаў мне тую частку парку, дзе ў трыццатых гадах расстрэльвалі людзей. І месцы магіл прыблізна паказаў. Там стаяў нейкі бетонны слупок, які, як гаварылі, азначаў, што тут нібыта расстрэльвалі нашых людзей немцы.

Цяпер не толькі Міхаіл Абрамавіч не ходзіць у гэты парк, але і я бываю там вельмі рэдка. Дужа ўжо няўтульна ў ім сябе адчуваю. Так і думаецца, што ступаеш па касцях людзей, па чарапах з дзірачкамі ў патыліцах. Страшнае гэта адчуванне.

Спадзяюся, што пасля Курапацкіх магіл урадавая камісія, якая там працуе, зоймецца выяўленнем месца сталінскіх расстрэлаў і ў парку Чэлюскінцаў. А Міхаіл Абрамавіч, пра якога я паведаміў члену ўрадавай камісіі Васілю Быкаву, камісіі дапаможа.

...У дзень свайго арышту — 5-га красавіка — я заўсёды іду на вуліцу Урыцкага і каля кожнага замураванага акенца былой турмы кладу па дзве кветкі ў памяць сваіх аднакамернікаў, што тут пакутавалі і загінулі. Праўда, кветкам доўга паляжаць не даюць, выходзіць з дома нехта ў форме і прыбірае іх. Навошта, чаго баяцца?

І яшчэ адно. Калі гэтыя нататкі былі ўжо напісаны, прачытаў у "Известиях" за 28 жніўня заметку ўласнага карэспандэнта газеты М.Шыманскага "Чьи останки покоятся в лесу под Минском". М.Шымански як быццам сумняваецца наконт таго, што "адбывалася тут у канцы трыццатых, пачатку саракавых гадоў". Што датычыць мяне, дык у мяне асабіста няма ніякіх сумненняў. Яшчэ калі я сам сядзеў ва ўнутранай турме НКУС, ужо гаварылася пра Курапаты. Нават гучала час ад часу злавеснае папярэджанне: "Адвязём цябе ў Курапаты". Здаецца, туды і павезлі Янку Нёманскага, Юрку Лявоннага, Тодара Кляшторнага...

Знаёмцеся!

Прыгажосць, вартая Акадэміі навук

Сталічнаму магазіну "Акадэмкніга" давялося перажыць цяжкія часы. Калісьці на гэтым добра знаёмым мінчанам месцы (на скрыжаванні вуліцы Сурганова і Ленінскага праспекту) была бібліятэка "Юнацтва". А ў канцы сямідзесятых тут упершыню адчыніў свае дзверы магазін "Акадэмкніга". І ўжо ў васьмідзесятыя ён стаў адным з буйнейшых цэнтраў навуковай літаратуры ў Савецкім Саюзе.

Год пяць таму многія мінчане са здзіўленнем бачылі ў "Акадэмкнізе" замест звыклых кніжных стэндаў секцыі з адзеннем. Тут нават праводзілі дэманстрацыі моднага адзення. І падстава таму была даволі празаічная — цяпер ужо былы дырэктар "Акадэмкнігі" здаў ў арэнду памяшканне магазіна камерцыйным фірмам. Тады многім здавалася, што час кніжнага бума мінуў. Былі зачынена на рамонт "Ваенная кніга" і "Навукова-тэхнічная кніга", зніклі з карты Мінска і іншыя кніжныя магазіны...

І толькі зусім нядаўна магазін "Акадэмічная кніга" зноў адчыніў свае дзверы. А зрабіць дзеля гэтага прыйшлося шмат. Каб вярнуць пад кніжныя стэнды дарагія "цэнтральныя метры", прыйшлося нямала паваяваць. У доўгія судовыя разборы і цяганіны выліўся сучасны канфлікт навукі і грошай. Але грошам прыйшлося адступіць. Дырэктарам магазіна прапанавалі стаць Соф'і Антонаўне Жыбулеўскай, чый лёс заўсёды быў звязаны з кнігай — і ў Мінскаблгандлі, і ў аб'яднанні "Кніга". "Я зразумела, што "Акадэмічная кніга" — гэта рэальна і надоўга, — расказвае яна. — І тады пачалося. Мы стваралі ўсё літаральна з нуля..."

Калі пытанне з памяшканнем было вырашана, паўстала вечнае пытанне: дзе ўзяць грошы? Як "зняць" запазычанасць магазіна за час вымушанага прастою? Дзе знайсці спонсараў, якія б не патрабавалі за свае паслугі частку памяшкання? Патроху праблемы вырашаліся. Акадэмія навук заплаціла запазычанасць. Знайшлося выдавецтва "Сучаснае слова", якое дапамагло з рамонтам і стала першым пастаўшчыком кніг. І ў рэшце рэшт, гэтым летам "Акадэмічная кніга" пачала працаваць. А 28 жніўня была адкрыта другая зала магазіна — дзіцячай і мастацкай літаратуры.

"Я некалькі супакоіўся, што такая справа адбылася", — сказаў Ніл Гілевіч, заходзячы ў "новую" "Акадэмкнігу". "Гэтая прыгажосць вартая Акадэміі навук", — адзначыла супрацоўніца аднаго з інстытутаў Акадэміі навук. Пажылы мужчына, заходзячы ў магазін, здымае капялюш, гаворачы: "Я зайшоў ў храм..."

Многія кнігі, выданыя інстытутамі Акадэміі навук, што "праляжалі" на паліцах ўжо не адзін год, дзякуючы "Акадэмічнай кнізе" зараз не толькі знайшлі свайго пакупніка, але і сталі сапраўднымі бестселерамі ў навуковым асяроддзі. У магазіне ўжо адноўлена сістэма папярэдніх заказаў. Уведзена сістэма аўтаматызацыі. Пры жаданні можна зрабіць раздрукоўку па розных галінах ведаў.

Соф'я Антонаўна Жыбулеўская лічыць, што яшчэ шмат трэба зрабіць дзеля таго, каб "Акадэмічная кніга" ў поўнай меры адпавядала статусу магазіна навуковай кнігі. У будучым тут плануецца праводзіць прэзентацыі новых твораў беларускіх пісьменнікаў, паэтаў, вядомых навукоўцаў.

Калі заходзіш у "Акадэмічную кнігу", то такое адчуванне, быццам ты знаходзішся ў сапраўдным храме навукі. Тут жа вам далікатна прапануюць здаць рэчы, каб было зручней шукаць патрэбную кнігу. Ніну Іванаўну Стыркіну, якая працуе ў камеры захоўвання, многія называюць "візітнай карткай" магазіна — яна імкнецца кожнаму пакупніку дапамагчы парадай, падказаць, на якім стэндзе знаходзіцца патрэбная кніга, нават проста ўсміхнуцца. І не толькі яна. Так працуюць ўсе супрацоўнікі магазіна. У "дзіцячай" зале для малышоў робяць сапраўдныя паказы, дэманструючы маляўнічыя кніжкі. Дарэчы, у "Акадэмічнай кнігі" вельмі зручны рэжым работы — без перапынку на абед.

А зрэшты, лепш самі зайдзіце ў гэты сучасны кніжны храм — магазін "Акадэмічная кніга"...

Ганна СОУСЬ.
Здымак Аркадзя НІКАЛАЕВА.

Мода для сильных женщин

В Лондоне завершилась неделя показов коллекций pret-a-porter сезона "Весна—лето-99". Более 50 британских модельеров, как всемирно известных, так и начинающих свою карьеру на мировом рынке моды, в течение пяти дней представляли искушенной английской публике свои коллекции одежды. Показы работ еще 140 дизайнеров, специализирующихся на аксессуарах, прошли в Музее естественной истории.

Надо отметить, что число английских кутюрье растет в геометрической прогрессии. Так, в 1993 году коллекции сумок, рюкзаков, шарфиков и обуви в стенах музея представляли всего лишь 15 модных мастеров.

"Бабушка" английской модной индустрии Вивьен Вествуд так охарактеризовала работы, представлявшиеся в Лондоне: "Они рассчитаны на женщину, женщину сильную, авантюрную и.... красивую". Неделя pret-a-porter продемонстрировала удивительную изобретательность и фантазию британских мастеров. По всеобщему мнению, наиболее яркие и оригинальные коллекции представили публике сама Вивьен Вествуд, Хусейн Чалайан, Мэтью Уилльямсон, Энтони Симондс и Эндрю Гров, поразивший зрителей платьем из бритвенных лезвий (на снимке). Показ Грова завершил собой фантастическую неделю.

Кроме Грова безусловной сенсацией в Лондоне стал Александр Маккуин. В качестве модели он пригласил американку Эми Мулинс. 22-летняя красавица родилась без малоберцовых костей, и впоследствии врачам пришлось ампутировать ей обе ноги до колен. Девушка вышла на подиум на протезах, похожих на высокие сапоги на каблуках, дизайн которых разработал Маккуин. По словам модельера, выведя Мулинс на сцену, он хотел доказать всем и каждому, что истинная красота человека скрыта внутри него и никакие наряды и украшения не могут изменить личность.

Относительно тенденций и направлений, которые станут хитом следующей весны и лета. Предпочтение будет отдано широким юбкам из мягких тканей. Футболки стянуты у шеи и образуют такую форму, которая как бы является дополнением самого человеческого тела. Пиджаки и пальто дизайнеры советуют носить исключительно с платьями. Гвоздем же летнего сезона станут мужские футболки из прозрачных или сетчатых тканей.

Теннисная прима вступила во взрослую жизнь

Через несколько дней она сможет наконец сесть за руль своего «Порше» (приз победителю прошлогоднего турнира в Фильдерштадте). Мартина Хингис, первая ракетка мира, на днях отпраздновала 18-й день рождения, и скоростные машины – ее страсть. Вторая – футбол. До сегодняшего дня призовой «Порше» пылился в гараже.

– 18 лет – новый этап в жизни. Могу даже сказать, я к нему готовилась и ждала. Дело, конечно, не в машине. Отныне я становлюсь более свободной в принятии важных решений. Образно говоря, я получила право управлять не только собственным автомобилем, – заметила Мартина в Мюнхене, где она в эти дни играла в Кубке «Большого шлема». – При этом я буду продолжать ездить на турниры с мамой. Ведь она по-прежнему мой тренер. Не знаю, насколько широко стану пользоваться независимостью, которую дает совершеннолетие. Не уверена, что буду решать все проблемы сама, не спрашивая совета у родных. Все-таки я хорошая дочь.

В жизни Мартины может начаться период испытаний. Первое из них – возможная потеря высшей строчки в мировой классификации, которую она заняла в марте 1997 года. Выиграв в прошлом году три турнира серии «Большого шлема», в нынешнем Хингис лишь раз добилась подобного успеха, победив на открытом первенстве Австралии. После чего лишь трижды добивалась успеха и в других турнирах. По ходу сезона она неоднократно уступала Винус Уильямс, Монике Селеш, а, главное, Линдсэй Дэвенпорт, которая и норовит теперь сместить ее с первого места в рейтинге. Американка отстает всего на 26 баллов.

В теннисной биографии Мартины Хингис будет еще немало призов.

Хотя именно в эти дни Мартина была занята праздничными хлопотами, что возможная (временная?) утрата лидерства не очень ее и огорчит. Все вокруг старались отметить день рождения на славу. Один из ее немецких спонсоров – «Опель» – приготовил «большой и специальный» подарок. Сама именинница мечтала о походе на футбольный матч Лиги чемпионов между «Баварией» и «Манчестер юнайтед», состоявшийся в Мюнхене. Желание вполне исполнимое, если учесть, что для его воплощения Мартине нужно пройти метров 100 от «Олимпиа халле», где играют теннисисты, до трибун футбольного стадиона. Я обязательно буду там, обещала Хингис, а после пойду взгляну одним глазком на праздник Октоберфест. Мартина может не жалеть карманных денег на развлечения, в перспективе она завершит эту неделю, пополнив банковский счет 800 тысячами долларов за победу в Кубке. Первый уверенный шаг Хингис сделала, выиграв стартовую встречу у испанки Кончиты Мартинес, – 6:2, 7:5. 200 тысяч уже в кармане. Остается еще два матча. «Отличный турнир, – замечает Мартина. – Здесь не нужно защищать рейтинговые очки, можешь играть в свое удовольствие. Правда, есть еще денежный приз, и нигде в мире таких сумм за три проведенных матча не платят».

Карпов объявил шах Илюмжинову

Чемпион мира собирается уйти из ФИДЕ непобежденным

«Если на генеральной ассамблее открывшегося в Элисте 69-го конгресса Международной федерации шахмат (ФИДЕ) будет утверждено октябрьское решение исполкома ФИДЕ о переходе на однолетний цикл чемпионатов мира, я откажусь участвовать в очередном розыгрыше шахматной короны, стартующем в конце ноября под крышей одного из казино Лас-Вегаса». С таким сенсационным заявлением выступил в минувшую пятницу 7-кратный чемпион мира Анатолий Карпов.

По его словам, практически нет шансов на то, что делегаты более 150 национальных федераций вернутся к двухлетнему отборочному циклу. То есть к тому, что следующий чемпионат должен пройти в конце 1999 года. Голосование назначено на 12 октября. В итоге Карпов может стать 4-м в истории шахмат (после Александра Алехина, Роберта Фишера и Гарри Каспарова) непобежденным обладателем короны, ушедшим из системы ее официального розыгрыша.

Как заявил Карпов, с правами чемпионов президент ФИДЕ Кирсан Илюмжинов решил не считаться: «Когда осенью 1995 года при моей поддержке Илюмжинова избирали руководителем федерации, он сказал: главное – помирить «двух К», то есть меня с Каспаровым. И ему это почти удалось, по существу вытолкав меня из ФИДЕ». Помимо протеста против ежегодного первенства мира, Карпов считает неправильным отмену чемпионских привилегий и уменьшение количества партий: «Во-первых, розыгрыш шахматной короны имеет 112-летнюю историю, – заметил Карпов. – И всегда ее обладатель ждал претендента. Теперь меня заставляют начинать борьбу наравне со всеми, то есть где-то с 1/32 финала. Попробовали бы предложить, например, боксерам Тайсону или Холифилду начать драться в Лас-Вегасе с отборочных поединков. Во-вторых, становится чересчур весомым элемент случайности. Может, 24 партии в главном матче и слишком много. С Камским в 1996 году мы играли 16 партий. Может, хватит и 12–14, но не 4–6, как предлагает Илюмжинов и с чем соглашается ФИДЕ. К сожалению, я допустил ошибку, согласившись участвовать в последнем мировом первенстве, тем самым «освятив» турнир, превративший розыгрыш короны в рулетку. В-третьих, ФИДЕ незаконно наступает на мои финансовые интересы. Получая в Лозанне золотую медаль чемпиона из рук президента Международного олимпийского комитета Хуана Антонио Самаранча, я был уверен: титул завоеван на 2 года. Исходя из этого и заключал контракты с организаторами различных турниров».

12-й чемпион мира отвернулся от президента ФИДЕ.

Карпов, будучи членом центрального комитета ФИДЕ, намерен в ближайшие дни прибыть в Элисту для выступления на конгрессе. Предполагая отрицательный результат своего общения с руководителями ФИДЕ и получив благословение Самаранча, Карпов при содействии своего зарубежного адвоката планирует подать иск в один из судов Лозанны (здесь находится штаб-квартира ФИДЕ) с целью возмещения морального и прежде всего материального ущерба, нанесенного ему новыми решениями ФИДЕ.

Причем, уйдя из этой федерации, Карпов не исключил вариант создания новой шахматной организации – федерации классических шахмат или профессиональной лиги. То есть он пойдет по маршруту, уже проторенному Каспаровым: он, сильнейший игрок мира, согласно всем последним рейтингам, за минувшие годы успел создать и расформировать целые три организации!

Словом, в мировых шахматах возникла трагикомическая ситуация, ныне приближающаяся к абсурдной. Именно поэтому жаль прежде всего отнюдь не штучных чемпионов, а многочисленных любителей этой древнейшей игры людей: запутавшись в околошахматных разборках, они теряют интерес к этому виду спорта.

На заметку!

Фрукты и овощи как болеутоляющее средство

Новейшие исследования, проведенные американскими учеными, показывают, что фрукты и овощи - это не только залог здоровья, но и эффективное средство подавления болей.

В вышедшей недавно в США книге „Болеутоляющая пища" доктор Нил Барнард утверждает, будто вегетарианская и обезжиренная диета способствует сбалансированию в организме гормонального равновесия и снижению менструальных болей.

„С сокращением содержания жиров в организме уменьшается и количество эстрогенов - женских половых гормонов. Они сохраняются, но незначительно, и это, похоже, утоляет боль", - говорит автор.

Американка Алтея Бэкон, например, очень верит доктору Барнарду. Она целый год мучилась такими болями, а теперь благодаря вегетарианской диете совершенно о них забыла.

Она всегда питалась совсем иначе. „Мне кажется, я ела все то, что ест любой американец - много жирной пищи, мясо", - говорит она.

Кроме того, утверждает Н. Барнард, обезжиренная диета облегчает страдания, вызванные артритом, мигренью и даже помогает при болях в спине. Впрочем, его теория касательно болей в спине вызвала немало скептических отзывов.

Почаще ешьте помидоры

Когда Колумб привез это растение из Америки, то европейцы приняли его с большим недоверием.

Сегодня ученые советуют почаще есть эти вкусные овощи.

Они считают, что помидоры уменьшают риск сердечных заболеваний и нарушения кровообращения, а также в какой-то степени предупреждают новообразования. Хочется в это верить! Ну а то, что помидоры содержат множество необходимых человеку витаминов, и особенно каротина, известно уже давно.

Лучше, конечно же, использовать в пищу грунтовые помидоры, выращенные под лучами солнца. Они содержат антиокислители, которые защищают клетки нашего организма.

Б.Г.

Четверг, 8 октября

БТ

15.50 Видеокурс английского языка.
16.15 ТВ — школе. Белорусская литература. 9-й класс. Максим Горецкий и его творчество.
16.45 Потребительская корзина.
17.00, 19.00, 23.45 Новости.
17.10 Д/ф.
17.30 "Ясная Поляна — истоки вдохновения". К 170-летию со дня рождения Л.Н.Толстого.
18.05 Сериал "Династия-2. Семья Колби".
19.15 "Сегодня с вами...".
19.50 Криминальная хроника.
20.10 Сделано в Беларуси.
20.30 Развлекательная программа "Марсово поле".
20.45 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.40 Событие.
21.50 Белорусский хит-парад.
22.00 Х/ф "Леди Макбет Мценского уезда".
23.15 "Крок".
23.55 Акколада.

ОРТ

08.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.30 Новости.
08.20 Сериал "Жестокий ангел".
09.20 Программа В.Познера "Человек в маске".
10.05 Клуб путешественников.
10.50 Домашняя библиотека.
11.15 Вместе.
14.15 Сериал "Новые приключения Синдбада".
14.45 Классная компания.
15.05 Умники и умницы.
15.30 ...До шестнадцати и старше.
16.00 Сериал "Жестокий ангел".
17.20 Телеигра "Эти забавные животные".
17.50 Час пик.
18.15 "Чтобы помнили...". Андрей Болтнев. Ведущий — Л.Филатов.
18.55 Сериал "Улицы разбитых фонарей".
20.00 Время.
20.35 Спокойной ночи, малыши!
20.50 Детектив "Кодекс бесчестия" (Россия, 1993 г.).
Остросюжетный фильм, в котором рассказывается о том, как уходили за границу валюта и золото, принадлежащие КПСС, какие сложные аферы закручивались вокруг них. В основе фильма лежат подлинные события и факты. Режиссер В.Шиловский.

РТР

06.00 Доброе утро, Россия.
08.15 Дежурная часть.
08.30 Доброе утро, Россия.
09.00 Сериал "Санта-Барбара".
09.45 Музыкальный десерт.
10.00, 16.00, 19.00, 23.00 Вести.
15.15 "Позвоните Кузе!".
15.30 Сериал "Первые поцелуи".
16.30 "Башня".
17.00 Детектив "Уснувший пассажир" (Россия, 1994 г.).
Самолет по техническим причинам совершает посадку на затерянном в степи аэродроме. После устранения неисправностей в салоне обнаружен труп иностранного пассажира. За расследование загадочного убийства берется бывший полковник Московского уголовного розыска.
18.30 "Марьина роща".
19.30 Подробности.
19.45 "Два рояля".
20.25 Сериал "Грязные танцы. Один лишь взгляд".
20.50 Сериал "Самозванцы".
21.50 Сериал "Притворщик".
22.45 Дежурная часть.

КУЛЬТУРА

07.05, 11.30, 13.30, 19.30, 23.00 Новости культуры.
07.25 Академия спорта.
07.45 Д/ф "Хроника одного лета". Ч. 2-я.
08.30 Парадоксы истории.
09.00, 15.00, 17.00 Новости.
09.05 Х/ф "Париж, Техас". 2-я с.
10.20 Д/ф "Русские в Японии". Ч. 1-я.
10.50 "Полюбил я тебя, моя радость...".
11.40 Спектакль "Мегрэ и человек на скамейке". 1-я с.
13.10 Обратной дороги нет.
13.25 Живое дерево ремесел.
13.29 Азбука.
13.45 "Мцыри".
14.20 "Царская ложа".
15.05 Сериал "Школьный учитель".
15.50 "Лукоморье".
16.10 Книжный кладезь.
16.25 "Преодоление хаоса".
16.50 Музыкальный экспромт.
17.05 "2003".
17.10 "Российский курьер".
17.50 Новое кино.
18.15 Очевидное — невероятное.
18.45 Время музыки.
19.15 Чудо-сказка.
19.29 Азбука.
19.50 Е.Габрилович. "Последний автограф".
20.10 Зажгите свечи.
20.20 "Осенние портреты".
20.45 После новостей.
21.05 Поклонникам Терпсихоры.
21.15 Х/ф "Париж, Техас". 2-я с.
22.30 Джазофрения.

НТВ

05.00, 09.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00, 23.10 Сегодня.
08.10 Сериал "Ее звали Никита".
09.15 Комедия "Не хочу жениться!" (Россия, 1993 г.).
10.40 Мультфильм "Винтик и Шпунтик — веселые мастера".
11.20 "Старый телевизор".
13.15 Сериал "Любовь и тайны Сансет Бич".
14.00 Сегодняшко.
15.15 "Улица Сезам".
15.45 Сериал "Зена — королева воинов".
16.35 Сериал "Доктор Куин, женщина-врач".
17.30 Впрок.
17.40 Криминал.
18.40 Герой дня.
19.00 Боевик "Доспехи бога. Операция "Кондор"-2" (Гонконг, 1986 г.).
21.40 Сериал "Ее звали Никита".
22.30 Сегодняшко.

8-й канал

18.00 Программа Кеннета Копланда.
18.30 Для детей. Летающий дом.
19.00 Сериал "Рекс — друг полицейского".
20.00 Новости "К-видео".
20.30 Вечарніца.
20.45 Многосерийный фильм "Энн из Энволи".
21.40 Медицина и здоровье.
21.45 Комедия "Сабрина".

TV-6

06.00, 08.00, 10.00, 12.00, 14.00, 17.00, 22.55 ТСН-6.
06.10, 15.10 Мультсериал "Пуговка и Рыжик".
06.25, 07.40 Видеоклипы.
06.30, 16.45, 22.40 Дорожный патруль.
06.50, 16.10, 23.25 ДИСК-канал.
07.20, 23.05 Те Кто.
08.15, 17.30 Сериал "Грейс в огне III".
08.40, 18.00 Сериал "Красотка".
09.30, 15.50 Телемагазин "Спасибо за покупку!".
10.10 Сериал "Зов убийцы".
11.00 Мультфильмы.
11.15, 00.00 "Знак качества".
11.30 "Вы — очевидец".
12.10 Х/ф "Свое место".
14.10 Сериал "Эдера".
15.25 Сериал "Кунг-фу. Легенда продолжается".
19.35 О.С.П.- Студия.
20.30 Сериал "Lexx".
21.35 "В мире людей".
22.10 "ОБОZZZ"-шоу.
00.10 Ночной сеанс. "Ночи Малибу" (США).
01.50 Окончание трансляции.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 229-28-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 229-29-04.

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Рэгістрацыйнае пасведчанне №246. Нумар газеты надрукаваны з дыяпазітываў у ПП "Мэджык". Адрас: г. Мінск, вул. В. Харужай, 13. Падпісаны ў друк у 21.00. Фармат А-2. Тыраж: суботні — 61050 экз., у другія дні — 55000 экз. Заказ №1187